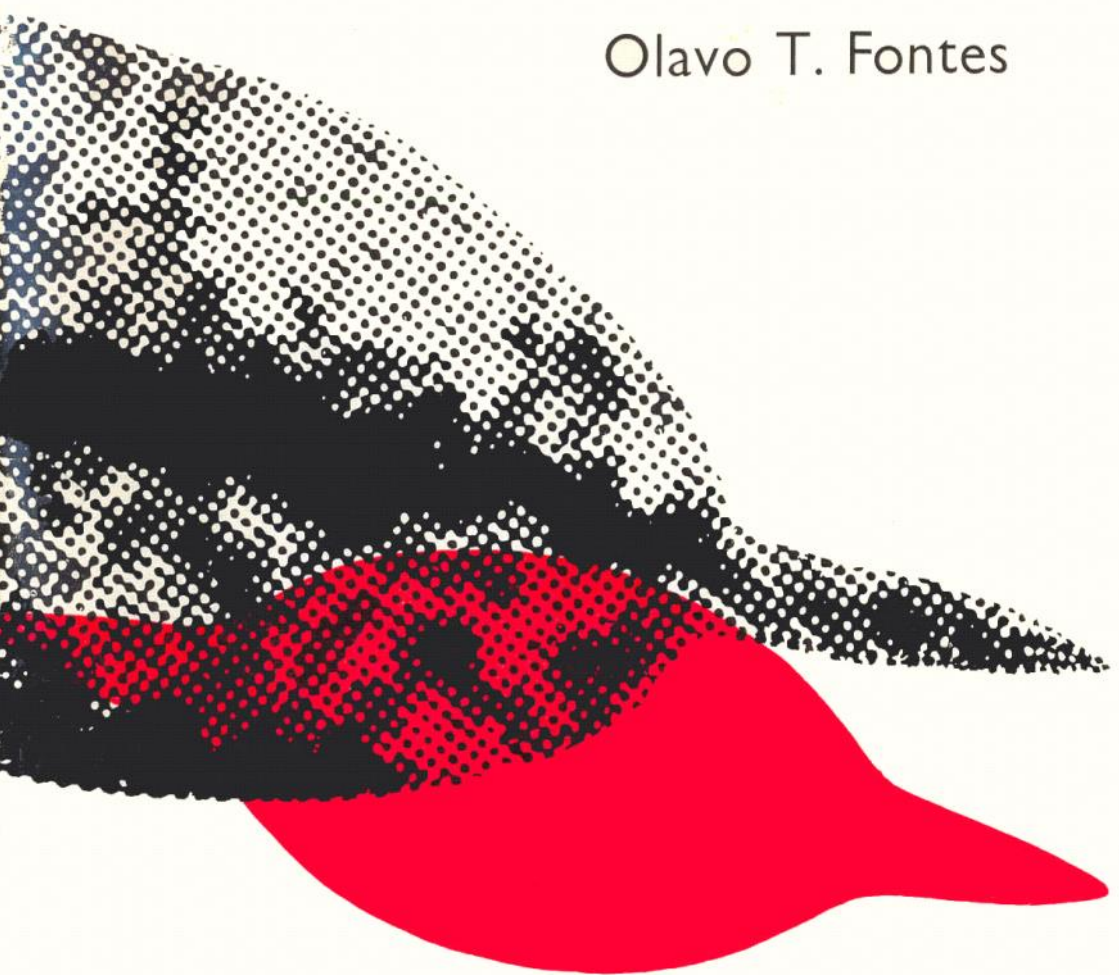

Olavo T. Fontes

TRINIDADE

OBSERVATIONERNE

UFO-NYT_S FORLAG

Oversat af Mog. Borgholt efter dr. Med. Olavo T. Fontes' artikel:

”DEN BRASILIANSKE FLÅDES
UFO-OBSERVATIONER VED TRINIDAD-ØEN”

Flying Sacers, februar 1961
(hentet fra The A.P.R.O. Bulletin)

Omslag: John Mortensen

Tryk: LITO BOGTRYK, Svendborg

OLAVO T. FONTES

TRINIDADE
observationerne

*- der fremtvang
officiel brasiliansk anerkendelse
af UFO-ernes eksistens*

Copyright for Danmark
UFO-NYTs FORLAG, 1961

INDHOLDSFORTEGNELSE

Resume	5
Observationer ved Trindade-øen	13
De UFO-fotos, der blev erklæret ægte af den brasilianske flåde	18
Barauna's rapport	19
Flådeministeriets forhør af Barauna	23
Yderligere rapporter om hændelsen	24
Den brasilianske marines officielle holdning. Officielle dokumenter og yderligere beviser på UFO-fotos taget fra NE »Almirante Saldanha«	28
Marinens officielle pressemeddelelse og andre officielle udtalelser	29
Kaptajn Bacellar's pressemeddelelse	30
Generalmajor Thomas Darcy's rejse	32
Kendsgerningerne, rapporteret af medlemmer af NE »Almirante Saldanha«-besætningen	33
UFO-observation en fra slæbebåden »Tridente«	34
De sidste observationer på Trindade-øen	35
UFO-observationerne ved Fernando Noronha-øen	36
Barauna's 4 autentiske UFO-fotos	39

Resumé

Når flådeofficerer, kompetente teknikere og eksperter i meteorologiske og atmosfæriske fænomener, fra en militær meteorologisk station og oceanografisk post, under forskning i forbindelse med IGY (Det Internationale Geofysiske År) rapporterer at have set UFOer ved mindst otte forskellige lejligheder, kan begivenheden klassificeres som meget usædvanlig. Tilføj det faktum, at et antal andre mennesker så disse UFOer, og at de i to tilfælde blev observeret gennem teodolitter, og historien bliver endnu bedre. Tilføj yderligere nogle få fakta - at disse UFOer blev fotograferet, og fotografierne, der viser en masse detaljer på UFOen, blev bevist at være ægte ifølge officielle udsagn; at de blev opfanget på radar, og at adskillige mennesker fik en nærobservation i det mindste i to af observationerne - og sagen bliver en af de bedste i hele historien om UFOerne, god nok til at overbevise selv de mest ivrige skeptikere. God nok til at bevise, at de eksisterer - at en eller anden form for fartøj flyver gennem vor atmosfære.

Hvis De har noget mere end et godt detaljeret indicium - noget konkret som et ægte foto, visende detaljer på en UFO, nøjagtigt udmålte hastigheder, eller størrelser, - så har De hårde, kolde, videnskabelige facts. Hvis Deres foto også bliver fremført som bevis på, at UFOerne er intelligent kontrollerede, for de repræsenterer et stadigt vidnesbyrd på UFOernes bevægelser, d.v.s. en fotografisk sekvens af en UFO's overflyvning - så er Deres sag afsluttet. Men husk, at hvis UFOerne er virkelige, bliver de nødt til at være rumfartøjer, fordi ingen kan fremføre en anden tanke med den mulighed, at de kan være et super-hemmeligt U.S. luftfartøj eller et sovjetisk produkt. De ved, at intet land i verden har udviklet sin teknologi nok til at kunne bygge et fartøj, der kan udføre det, UFOerne siges at kunne. Det ville være absurd at tænke sig, at de millioner af dollars, der bruges på udforskningen af UFO-mysteriet bliver brugt for at dække over eksistensen af et UFO-agtigt våben.

Dette er situationen, når De vender Dem mod rapporter fra UFO-observationerne ved øen Trinidad, en brasiliansk besiddelse i midten af det Sydatlantiske Ocean. De fleste af disse hændelser er kendt af den brasilianske offentlighed, men der er vigtige detaljer, der ikke er blevet afsløret. De informationer, der allerede er blevet frigivet gennem den brasilianske presse, må imidlertid medtages, for det

er næsten sikkert, at det amerikanske og andet publikum ikke kender alt til dem. Det er et velkendt faktum, at rapporter om flyvende tallerkener fra andre lande ikke, når de bliver publiceret i den amerikanske presse, indeholder de nødvendige detaljer til at give dem saglig vægt. De fleste er uddrag, og kommer gennem nyhedsbureauerne for det meste som notitser, de fleste uden bekræftelse, og mange gange endog uden navne eller data. Derfor vil jeg rapportere hele historien om den brasilianske flådes observationer ved Trinidade-øen, den bemærkelsesværdige serie af begivenheder, som gjorde et kolossalt indtryk på den brasilianske offentlighed, og satte de urolige autoriteter fra flåden i mit land i en meget vanskelig situation.

Jeg har brugt i hundredvis af timer på en udtømmende, personlig undersøgelse af disse forbløffende hændelser, for at fremdrage alle de facts, der medfølger, selv de, der ikke er afsløret gennem pressen. Jeg var meget heldig i min undersøgelse, mest fordi jeg blev informeret om UFO-billederne på et tidspunkt, hvor de stadig var et top-hemmeligt emne - længe for deres offentliggørelse.

Det første vink om observationerne kom den 4. februar 1958, da en øverstbefalende fra flåden ringede til mig for at rapportere en overraskende historie. Denne mand, en af mine nære venner, havde været en hårdkogt skeptiker i mange år. Førhen havde jeg prøvet at overbevise ham om, at UFOer er virkelige objekter, men havde ikke opnået noget resultat - alle mine forsøg mislykkedes. Nu ringede han for at fortælle mig, at han havde skiftet mening for bare få dage siden, efter han havde set nogle forbløffende billeder af en flyvende tallerken, taget få uger før af en flådeofficer ved Trinidade-øen. *"De er autentiske"*, fortalte han mig, *"fordi de blev taget fra dækket på et skib fra flåden, NE »ALMIRANTE SALDANHA« , ved tilstedeværelse af et antal flådeofficerer og sømænd, som også havde observeret UFOen"*.

Min ven fortsatte med at sige, at skibet var ved øen Trinidade på en videnskabelig mission, og at en undersøgelse straks var blevet foretaget. Skibets kommanderende officer havde taget de nødvendige skridt til at få filmen fremkaldt ombord, i nærværelse af pålidelige vidner, og havde bedt om, og havde bedt om at få negativerne til undersøgelse. Disse negativer havde været underkastet en omhyggelig undersøgelse af fotografiske eksperter, for at eliminere enhver tvivl om deres ægthed.

Han havde set de fem billeder dagen før, og var dybt imponeret. De viste et mærkeligt objekt, som øjensynligt var en luftgående maskine af ukendt type. Han blev også informeret om, at et fartøj af samme art var blevet set af besætningen på et bugserfartøj fra flåden, som sejlede nær kysten af Bahia (staten). Han sagde, at beviset var nok til at overbevise ham om, at tallerkenerne eksisterer.

Dette var flådeofficerens historie. Da jeg følte, at han nu var alvorlig interesseret i UFO-problemet, rådede jeg ham til at tale med kaptajn X (det er ikke nødvendigt at fortælle hans rigtige navn), en officer fra flådeefterretningsvæsenet, som faktisk var den øverste for den brasilianske flådes undersøgelser af UFOer, og også "kontakt officer" på samme felt for U.S. Navy.

"Det var ham, der viste mig billederne", var min vens svar. Han fortalte mig da, at kaptajn X var en af hans bedste venner i flåden. Han sagde også, at han ville anmode om særlig tilladelse til at vise mig billederne under betingelser. Han advarede, at sagen ville blive vanskelig, fordi fotografierne blev klassificeret og kun til embedsmæssig brug.

Tilladelse blev givet den 14. februar. Ved den lejlighed gav min egen undersøgelse allerede godt resultat. Fra adskillige kilder var der, gennem mine kontakter i den brasilianske flåde, blevet samlet en masse informationer om hændelsen. Jeg kendte allerede følgende grundlæggende facts i forbindelse med den: (1) - at den mand, der havde taget billederne, ikke var en flådeofficer, men en civil - en fotograf ved navn Almiro Barauna; (2) - at den UFO, der ses på billederne, var blevet observeret den 16. januar 1958; (3) - at mr. Barauna kun havde taget fire billeder af objektet; (4) - at det femte, som viser den samme tallerken (eller en lignende), var blevet taget af en flådesergent stationeret på øen, på en anden dato - før ankomsten af NE »ALMIRANTE SALDANHA« ; og (5) - at mindst seks andre observationer var blevet foretaget på øen før skibets ankomst, i løbet af to måneder.

Det var de informationer, jeg havde opnået, da jeg om aftenen den 14. februar tog til det brasilianske flådeministerium ifølge de instrukser, jeg havde modtaget. Jeg mødte den flådeofficer, der var min ven, og vi tog hen for at tale med efterretningsofficeren, som skulle vise mig UFO-fotografierne. Jeg havde tilladelse til at foretage en grundig undersøgelse af de fire billeder, der blev taget af mr. Barauna. Jeg så også det femte, som var sammen med de andre, men ingen fortalte mig om dets særlige oprindelse. Efterretningsofficererne, som arbejdede på UFO-problemet, syntes at udgøre en effektiv stab, og det var en fornøjelse at tale med dem. Vi diskuterede åbent detaljerne i tallerknernes opbygning, hvilket kom frem på de forstørrelser, der var lavet af hvert foto. De havde sporet objektets passage over himlen, og omhyggeligt plottet det ind på specielle kort med de data, der angik størrelse, hastighed og højde. De tvivlede ikke om ægtheden af fotografierne. Flådens fotorekognoscerings-laboratorium foretog en fuldstændig analyse af de originale negativer, hvilket indbefattede visuelle studier, projektion af hvert enkelt billede, mikroskopisk eksamination, prøver over kornethed og målinger af billedernes klarhed. Og fotolaboratoriets rapport havde konkluderet, at fotografierne var ægte. En fotoanalyse, foretaget uden for flåden af en civil organisation "Cruzeiro do Sul Aerophoto-grammetric Service", havde definitivt udelukket muligheden for en forfalskning eller et fotografisk trick. Og fotografierne stemte overens med beskrivelsen af det objekt, som observatørerne havde set, - d.v.s. alle vidner havde genkendt objektet var på billederne, som det samme, som de havde observeret over øen.

De bekræftede den information, jeg havde samlet om andre observationer på øen, men der blev ikke givet yderligere detaljer. Til slut bad de mig forholde mig absolut tavs om hele sagen. Og det gjorde jeg i lang tid. Jeg bryder ikke et afgivet løfte. Faktisk blev alle de informationer, der blev frigivet under det interview,

senere offentliggjort i pressen. De hemmelige data, der er medtaget i denne rapport, men som endnu ikke er offentliggjort, blev taget fra andre kilder uden nogen betingelser.

Efter mødet i flådeministeriet var det næste at forsøge at finde den mand, som havde taget billederne. Dette job blev givet til reporter Joao Martins, en af vore bedste ufologer, som allerede arbejdede sammen med mig i sagen. Han fandt mr. Barauna om aftenen den 15. februar. Han fortalte ham, at han kun ønskede fotografierne til sit magasin. Barauna gik ind på det, men påpegede, at publikation kun kunne foretages med tilladelse fra flåden, for han havde afgivet et løfte om at holde sagen hemmelig. Tilladelsen blev givet den samme aften, mundtlig, af kaptajn C. A. Bacellar. Den var imidlertid stadig genstand for gennemsyn af flådeministeriet, og Martins blev tvunget til at vente på den.

Dette syntes at blive enden på mine undersøgelser af fotografierne. Den mængde data, jeg havde samlet, var tilstrækkelig, men den var ikke overbevisende, når det gjaldt om at opnå en endelig løsning. Så kom noget uventet pludselig til at ændre situationen. Den 20. februar viste de første nyheder om hændelsen sig i pressen: avisen »O GLOBO« skrev en notits om rygterne om, at en flyvende tallerken var blevet observeret ved Trinitade-øen af besætningen på NE »ALMIRANTE SALDANHA«. Notitsen sagde, at informationen ikke var bekræftet eller afkræftet i flådeministeriet, men en talsmand for flåden havde sagt, at en erklæring om sagen ville blive frigivet til pressen til rette tid. Den samme aften fik Martins besøg af mr. Barauna. Manden havde dårlige nyheder. Kaptajn Bacellar havde ringet til ham for at meddele en meget ubehagelig ting: den samme aften havde et radionyhedsprogram meddelt, at en avis »CORREIO DE MANHA«, næste morgen ville trykke "eksklusive billeder" af en tallerken taget af flåden ved Trinitade-øen. Bacellar sagde også, at flåden, grebet af overraskelse og uro, havde gjort et desperat forsøg på at stoppe publikationen i sidste øjeblik - men det mislykkedes... Så havde de sendt ham for at informere Barauna om, at han var løst fra løftet, og skulle tage de rigtige forholdsregler for at forsvare sine egne rettigheder. Mr. Barauna fortalte Martins, at han også var frit stillet med hensyn til at bryde deres kontrakt. Men Martins valgte at tage kampen op. De udarbejdede en skriftlig kontrakt, som blev signeret af Barauna. De gik straks til kontoret på den involverede avis for at stoppe publikationen. Også deres forsøg blev en fiasko. Det blev så besluttet at offentliggøre billederne i en anden avis samtidig.

Avisen »O JORNAL« blev kontaktet, og gik ind på at trykke billederne. Næste morgen, den 21. februar, blev sagen offentliggjort i begge aviser. »O JORNAL« skrev også en rapport om observationen, som den blev fortalt af mr. Barauna, og som også er blevet publiceret i »The A.P.R.O. Bulletin« (marts 1958).

Trods de grundige forholdsregler for hemmeligholdelsen, havde en eller anden brudt censuren og sat flådens autoriteter i en meget vanskelig situation. Og den mand, der havde gjort det, kunne ikke straffes, fordi det var selveste den brasilianske præsident. Ti dage før havde han modtaget adskillige kopier og forstørrelser af UFO-fotografierne fra admiral Alves Camara, flådeministeren, som be-

vis på, at flåden havde bevis på flyvende tallerkeners eksistens. Få dage senere fik præsidenten besøg af en nær ven, en person, der havde forbindelse med udgiveren af »CORREIO DE MANHA«. Under dette interview bemærkede denne mand nogle mærkelige billeder på præsidentens bord, og udsurgte om dem. Præsidenten fortalte ham om dem. Han blev meget ophidset, og bad om tilladelse til at få dem offentliggjort. Præsidenten lovede at tænke over opfordringen.

Adskillige dage senere gik han til slut, under pres af vedvarende forespørgsler, ind på at frigive billederne. Og da flåden prøvede at stoppe offentliggørelsen for enhver pris, sagde præsidenten - som ikke havde bedt om flådens råd i sagen - at hans afgørelse, om den var rigtig eller forkert, var endelig. Fotografierne blev publiceret. Hændelsen skabte overskrifter i Rio's aviser og senere over hele landet. I pressen blev trykt glimrende forstørrelser af billederne, der viste tallerkenen bevæge sig over havet og svæve over øens bjerge. Publikums reaktion var enorm. Sådant noget var aldrig før blevet afsløret for det brasilianske folk. Fotografierne var klare nok til at vise, at objektet var en ukendt type fartøj. Og de var blevet taget af et medlem af flådens videnskabelige ekspedition, d.v.s., at de var blevet erklæret for autentiske af flåden.

Sagen forblev på avisernes forsider i syv dage. Flådeautoriteter vidste ikke, hvad de skulle gøre, for sagen var for stor til at kunne holdes hemmelig mere. At nægte nogen forbindelse med begivenheden var en barnagtig ting, en unødvendig løgn - men de forsøgte den. Manøvren slog imidlertid fejl, for ordren om at holde sagen hemmelig blev ikke fulgt af de civile ombord på skibet. De snakkede. Deres rapporter bekræftede Baraunas rapport. Under pres af den offentlige opinion blev flåden tvunget til at udsende en officiel pressemeddelelse, som forårsagede en kongresundersøgelse af flådens politik - vedrørende UFOerne. Dette udgjorde klimaks i den forvirring og strid, som fulgte med offentlig bekendtgørelse af de overraskende begivenheder ved Trinidad-øen.

Kongresundersøgelsen blev godkendt i Repræsentanternes Hus den 27. februar 1958. Ifølge brasiliansk lov krævede repræsentant Sergio Magalhaes, at flådeministeren skulle forklare forholdene i forbindelse med hændelsen ved Trinidad-øen. Teksten til dette fængslende dokument blev trykt i alle Rio's aviser den 27. og 28. februar. Det er genoptrykt nedenfor, citeret ordret efter Government Printing Office's publikation »Diario do Congresso Nacional«.

”REPRÆSENTANTERNES HUS I BRASILIENS FORENEDE STATER”.
”OFFICIEL UNDERSØGELSE”.

”Emne: Flådeministeriet anmodes om at svare på eller forklare følgende punkter i forespørgslen rejst af rep. Sergio Magalhaes (Rio de Janeiro, D.C.) den 27. februar 1958 og godkendt af dette Hus.

1 - Om det er sandt, at besætningen på NE »ALMIRANTE SALDANHA« bevidnede observationen af et mærkeligt objekt over Trinidad-øen.

2 - Idet det tages i betragtning, at den officielle udtalelse, der blev frigivet fra flådemini­sterens kontor, vedkender, at der blev taget fotografier af det fremmede objekt ”i nærværelse af medlemmer af besætningen på NE »ALMIRANTE SALDANHA«, ” - spørges det, om der blev foretaget nogen undersøgelse, og om rapporter­ne fra de implicerede officerer og sømænd blev registreret.

3 - I tilfælde af negativt svar, bedes flåde­ministeren forklare de grunde, på hvilke han har baseret sin tilbøjelighed til ikke at tillægge sandheden nogen vigtighed.

4 - Om det er korrekt, at fotografierne blev fremkaldt i nærværelse af officerer fra NE »ALMIRANTE SALDANHA«, og at billederne viste det fremmede objekt lige fra første eksamination.

5 - Om negativerne blev underkastet en omhyggelig undersøgelse for at opda­ge noget fotografisk trick planlagt for observationen.

6 - Hvorfor informationerne blev holdt hemmelig af flådeautoriteter i omtrent en måned.

7 - Om det er korrekt, at andre lignende fænomener blev observeret af flådeof­ficerer.

8 - Om det er korrekt, at den kommanderende officer på flådens slæbebåd »Tridente« bevidnede tilsynekomsten af det mærkelige objekt, der blev betegnet som en ”flyvende tallerken” .

MOTIVERING:

Tilsynekomsten af disse fremmede luftgående objekter, kendt som ”flyvende tallerkener”, har tiltrukket sig verdens interesse og nysgerrighed i mere end ti år. Fænomenet er imidlertid for første gang blevet bevidnet af et stort antal medlem­mer af en militær organisation, og billederne af objektet bærer OFFICIELT SEGL ved en erklæring frigivet til pressen af flåde­ministeriet.

Dog er flere observationer nødvendige for at afklare fakta, eftersom problemet berører den nationale sikkerhed. Der er en del forvirring i de informationer, der er kommet frem gennem pressen, men flåden har øjensynlig ikke til hensigt at frigi­ve en fuldstændig rapport for at stoppe forvirringen og informere offentligheden.

Ydermere har flåde­ministeriet erklæret (officielt), at et stort antal mennesker af NE »Almirante Saldanha« besætning har observeret det fremmede objekt, der blev fotograferet over Trinitade-øen - til trods for dette var der ikke anmodning om vidner­nes rapporter eller nogle andre forholdsregler, som indrømmet af che­fen for flådens øverste ledelse, da han blev interviewet af pressen”.

CITAT SLUT.

De flyvende tallerkener havde opnået den ære at blive omtalt i Repræsentanternes Hus. Fra nu af blev ordene ”flyvende tallerken” slået op af enhver avisreporter, radio- og TV-nyhedsmedarbejder og af manden på gaden. Det var blevet åbenbart, at pressen genoplivede sin interesse for UFOer. Journalister opdagede og skrev en masse værdifulde informationer om sagen, og de konkurrerede med enhver efterretningsofficer, når det gjaldt om at grave facts frem. Men det bedste, de var i stand til at finde, var flådens hemmelige rapport til Repræsentanternes Hus med svarene på de spørgsmål, der blev stillet af rep. Sergio Magalhaes. Informationen blev publiceret den 17. april 1958 af adskillige aviser i Rio (»CORREIO DA MANHA«, »O JORNAL« og »JORNAL DO BRAZIL«).

Dokumentet påpegede, at rapporterne ikke egentlig var startet med Barauna-begivenheden. Adskillige andre observationer over øen var blevet bevidnet af et antal arbejdere, sømænd og officerer ved forskellige lejligheder i løbet af månederne december (1957) og januar. Nogle af disse sager var ikke blevet taget i betragtning, sagde rapporten, ”idet vidnerne rapporterede observationen af objektet på forskellige dage; fordi deres historier ikke var tilfredsstillende for videnskabelig vurdering på grund af observatørernes mangel på kvalifikationer (sømænd og arbejdere); og den korte varighed af fænomenerne”. Men i mindst fem tilfælde var rapporterne kommet fra officerer, videnskabsmænd og andre lige så troværdige observatører - og disse rapporter kunne ikke kasseres. Flådens undersøgelse af sagen startede i januar snart efter ankomsten af NE »ALMIRANTE SALDANHA« til Rio de Janeiro, og sluttede den 2. februar.

Flåderapporten inkluderede også en beretning om de andre hændelser, som omfattede ”uidentificerede objekter” af form som en flyvende tallerken og dråbeformede objekter. ”Et objekt”, sagde rapporten, ”havde et kugleformet omrids, da det blev set nedefra. Dets farve var ubestemmelig for nogle og som rustfrit stål for andre. Størrelsen blev ikke bestemt. Alle rapporterne gjorde opmærksom på den høje fart, de kontrollerede manøvrer og de observerede objekters ekstreme bevægelighed. Bevægelser var ikke jævne, som en flyvemaskines - men bratte og hurtige med pludselige ændringer af kurs og fart, og retvinklede drejninger.

Den indeholdt også flådens analyser af Barauna-hændelsen sammen med vurderingen af de fotografier, der blev taget af fotografen. Konklusionen i slutningen af dokumentet var følgende:

”Personlige rapporter og fotografisk bevismateriale af afgjort værdi afslører eksistensen af uidentificerede luftgående objekter”.

Alle de informationer, der er genoptrykt ovenfor, blev trykt i den brasilianske presse sammen med et sammendrag af de forskellige observationer på øen. Ingen ved, hvem der frigav data til avisfolkene, men nogle indicier leder tanken hen på rep. Magalhaes selv. Men i hvert tilfælde var informationerne korrekte. Jeg var personlig i stand til at kontrollere sagen. *Jeg så selve flåderapporten* i hænderne på nogle venner fra flåden. Der var faktisk flere informationer i den end de, der var blevet afsløret gennem pressen. Sagen vil blive diskuteret igen i en anden del af denne rapport.

Marinens reaktion ved offentliggørelsen af de oplysninger, som var indeholdt i den hemmelige rapport, blev udtrykt i den officielle erklæring, fremsat af kaptajn Raul Lopes Cardoso fra flådeministeriet den samme dag:

”Marinen har sendt en notits til Repræsentanternes Hus med svarene på de spørgsmål, der blev stillet af repræsentant S. Magalhaes i et officielt dokument vedrørende observationen af en flyvende tallerken den 16. januar 1958 ved Trinidad-øen. Jeg må imidlertid erklære, at sådan en notits er et hemmeligt dokument, og Repræsentanternes Hus er ikke autoriseret til at røbe nogen information, der er omhandlet her. Kun republikkens præsident eller flådens øverste ledelse kunne give ordre til at frigive flådens rapport om sagen, og gøre den tilgængelig for offentligheden.

Jeg vil på den anden side gerne gøre det klart, at det dokument, der er blevet modtaget af rep. S. Magalhaes, *ikke* er selve flådens hemmelige rapport. Den rapport fortsætter med at være absolut hemmelig. Enhver information eller udtalelse om den er stadigvæk forbudt. Det, der blev sendt til Huset, var en enkelt notits, der også er hemmelig”. (»Rio de Janeiro O JORNAL« den 17. april 1958).

Repræsentant Sergio Magalhaes blev tydeligvis skydeskive for marinens erklæring citeret ovenfor. For at undgå vrøvl var han forsigtig i sin officielle udtalelse til pressen om sagen. Han sagde kun følgende:

”Efter at have modtaget de i anmodningen krævede oplysninger i forbindelse med den flyvende tallerken fra Trinidad, har jeg konkluderet, at en flyvende tallerken *blev set* af besætningen på NE »ALMIRANTE SALDANHA« og *fotograferet* af mr. Almiro Barauna”. (»Rio de Janeiro JORNAL DO BRAZIL« den 17. april 1958).

*

De fakta, der er rapporteret ovenfor, repræsenterer kun en del af hele historien, men de er tilstrækkelige til at give læseren en generel ide om situationen og gengive den ekstraordinære betydning af UFO-observationerne ved Trinidad. Den følgende beretning repræsenterer den sande og komplette historie, baseret på hvad jeg erfarede i min undersøgelse af sagen. De fleste af de medtagne oplysninger blev publiceret i pressen, men min rapport indeholder også data, som aldrig er blevet afsløret før. I disse tilfælde har jeg udeladt navnene på de mennesker, der gav mig oplysningerne, og navnene på visse mennesker, som havde tilknytning til flådeprojektet - mennesker, der har samarbejdet for at hjælpe mig, men ikke ønsker publicity. Men den største omhu er udvist for at sikre, at udeladelsen af nogle få navne ikke på nogen måde har forandret de til grundliggende fakta; for denne rapport er baseret på fakta - samtlige fakta. I modsætning til den gældende indstilling i militære kredse, tror jeg, publikum må informeres om enhver detalje i enhver fase af UFO-undersøgelsen. Derfor er intet af betydning udeladt.

Lad os nu se på tildragelserne i den orden, de dukkede frem.

*

OBSERVATIONER VED TRINIDADE - ØEN

Trinidad er en lille overset klippeø beliggende i midten af det sydlige Atlanterhav mellem den brasilianske kyst og det afrikanske kontinent, mere end 600 miles borte fra Bahias kyst. Under 2. verdenskrig blev den anvendt som militær base for U.S. og brasilianske krigsskibe, der kæmpede mod tyske u-både. Men den blev forladt efter slutningen af krigen, og forblev komplet forladt og glemt indtil 1957. I oktober 1957 ankom imidlertid en arbejdsstyrke fra den brasilianske flåde under kommando af kaptajn Carlos Alberto Bacellar. Flådeminiesteriets hydrografi- og navigationsafdeling havde besluttet at bygge en oceanografisk post og en meteorologisk station på øen til forskning i forbindelse med IGY. (International Geophysical Year).

I første del af november var arbejdet afsluttet. Installationerne begyndte deres aktivitet. Foruden udstyr til oceanografiske og meteorologiske studier, var der også en radiostation på øen. Instrumentbærende meteorologiske balloner blev opsendt dagligt af marineteknikere for at studere forhold højt i atmosfæren. Disse vejrballoon var fleksible poser fyldt med brint og malet røde for at gøre det lettere at se dem fra jorden. Gassen inde i ballonerne ekspanderede gradvis, efterhånden som de steg (på grund af faldet i det atmosfæriske tryk), og et stadium var nået, når ballonen ikke mere kunne ekspandere og derpå brast. Instrumenterne blev automatisk kastet ned i faldskærm før dette øjeblik. Hver ballon bar en radiosender, som begyndte at sende et radiosignal, når ballonen begyndte at stige. Informationer registreret på ballonens instrumenter blev automatisk sendt til jordstationen. I det øjeblik instrumenterne blev kastet ned med faldskærm, ændredes radiosignalet automatisk til en højere frekvens. Ballonernes bevægelser blev hele tiden sporet gennem optiske instrumenter, fordi en grundig observation af deres opstigning ville give informationer om vinden i forskellige højder. Teknikerne sporede ballonerne med teodolitter for at undgå at tabe kontakten med dem.

November sluttede. Om morgenen på en klar, solrig dag blev en meteorologisk ballon sporet med en teodolit, da den langsomt steg op mod himlen. Kaptajn Bacellar var indenfor i radiostationen, for at opfange dens radiosignaler. Alt syntes at være normalt. Men pludselig ændredes signalernes frekvens uventet. Kaptajn Bacellar sendte forvirret en mand udenfor for at fortælle operatørerne ved teodolitten, at ballonens instrumenter var kastet for tidligt ned med faldskærm. Teknikeren kom tilbage få minutter senere og var meget ophidset: ”De sagde, at instrumenterne endnu ikke var kastet, kaptajn, og at ...”

”Det er umuligt”, svarede Bacellar, ”for jeg lytter til det nye signal. Hvad sker der udenfor?”

”Jeg ved det ikke, sir, men de siger, der er et andet objekt på himlen nær ballonen, og måske ...”

Men han havde ikke tid til at slutte sætningen, fordi kaptajnen allerede løb ud gennem døren.

Det var utroligt. Der var et andet objekt på himlen foruden ballonen, der svævede over posten i stor højde. Det kunne tydelig ses med det blotte øje, idet det

syntes som en klar lysende plet af farve som sølv. Det syntes at bevæge sig fra den ene side til den anden og lave snævre vendinger. Efter dens øjensynlige højde måtte hastigheden være enorm for at give et indtryk af bevægelse så tydeligt afgrænset. Det var i en højde af omkring 80 grader. Til trods for indtrykket af bevægelse, var det første indfald, at det "ukendte" kunne være planeten Venus. Muligheden blev øjeblikkelig gennemgået, og det blev fundet, at Venus' azimut og højde ikke faldt sammen med objektets position.

Kaptajn BaceIlar overtog teodolitten og fandt stadig ballonen der, hvorpå han straks forlod den og opfangede det uidentificerede objekt, da det kom ud fra Solen. Gennem 20-power scopet viste UFOen en tydelig oval form og var omkring tre gange så langt, som den var bred. Den var sølvhvid i farven og reflekterede sollyset med noget, der lignede metalagtig glans. Den syntes nogle gange at skifte form i overensstemmelse med dens position i rummet i forhold til observatørens. Sommetider syntes den rund eller ligesom en planet-skive.

Der var en skyfri himmel og ingen dis. Objektet efterlod ingen hale af damp eller udstødningsgas. Der blev ikke bemærket nogen fremspringende dele på overfladen. Den roterede ikke, men den lille forandring af formen i intervaller ledte tanken hen på en svingende bevægelse af en eller anden slags.

Ballonen brast på det rigtige tidspunkt, men UFOen var der stadig. Den forblev synligt i næsten tre timer. Til slut blev den, idet den gradvis blev mindre, tabt af syne af teknikeren, der hele tiden sporede dens kurs.

En radiomeddelelse signeret af kapt. Bacellar blev sendt til Rio med meddelelse om begivenhederne og med spørgsmål efter instruktioner.

Ifølge kapt. Bacellar var dette den første UFO-observation på øen. Jeg fik en anden oplysning om to foregående hændelser i oktober, før Bacellars ankomst. Det blev i en af dem sagt, at UFOen var *landet* i et ørkenområde på øen, men - da man nærmede sig - bevægede den sig bort med høj fart efter en rask start. Oplysningen var kommet fra en pålidelig kilde, men kaptajn Bacellar benægtede den.

Den anden observation blev foretaget den 5. december 1957. En arbejder bekræftede, ifølge sin skrevne rapport til den kommanderende officer på øen (kapt. Bacellar), at et mærkeligt objekt passerede himlen ovenover kl. 8.00 morgen. Det fremmede fartøj fløj lydløst i en højde af omkring seks tusind fod; det var sølvagtigt i farven og rundt; dets diameter ved kanten var nogenlunde som fuldmånens.

Denne rapport tiltrak sig ikke usædvanlig interesse på det tidspunkt, fordi vidnet var en person uden særlige kvalifikationer.

Den 31. december kom imidlertid den tredje observation. Det samme objekt (eller et lignende) passerede igen over øen. Klokkeren var 7.50 morgen. Et sølvskinnende, rundt objekt med en øjensynlig størrelse som fuldmånens passerede lydløst hen over himlen i omkring seks tusind fods højde. Denne gang blev det betragtet af fem arbejdere, en sømand, øens læge, og en flådeofficer - løjtnant Inacio Carlos Moreira.

Nu blev kommandanten urolig. Hvis disse UFOer var fjendtlige, havde marinegarnisonen på øen ingen chance for at slå igen i tilfælde af angreb. Øen havde

ingen forsvarsvåben - intet artilleri, langtrækkende våben eller endog luftværnskanoner. Kapt. Bacellar ventede naturligtvis ikke noget angreb, men hans mænd var urolige - og det vidste han. Der kunne blive besvær med at styre dem, hvis disse UFOer - hvad de så end kunne være - fortsatte med at vise sig over øen.

Den fjerde observation skete næste dag, den 1. januar 1958. Af åbenbare grunde var næsten alle i beredskab med øjnene vendt mod himlen. Kl. 7.50 om morgenen, et klart punkt af lys glimtede over havet med meget høj fart. Det beskrev en 90 graders bane, før det forsvandt i horisonten. Midt under denne bane glødede det klart i få sekunder som et spejl, der reflekterer solen. Hele garnisonen, medregnet kapt. Bacellar, så objektet. På samme tid fløj en masse måger rundt. Var det en måge? kaptajn Bacellar sagde, han var ikke sikker. Hvis det var en måge, var det den hurtigste af sin art i verden.

Arbejdere og sømænd, der bevidnede fænomenet, rapporterede på den anden side, at det observerede objekt var det samme, de havde set ved andre lejligheder. Desuden var det kommet til syne på samme tid og bevægede sig i den samme retning (mod nord) som UFOen fra den foregående dag.

Den næste dag, den 2. januar, blev der givet endnu en alarm - denne gang om natten. Men mændene var ophidsede, og genstanden blev kun set i få sekunder. Ingen var sikre på det. Observationen blev kasseret. Samme nat blev imidlertid marineslæbebåden »Triunfo«, der sejlede af sted udfor Bahias kyst ca. 400 miles fra øen Trinidad, omkredset af et ukendt luftgående objekt i næsten ti minutter. Hele skibets besætning bevidnede hændelsen. UFOen var rund, omgivet af et sælsomt orange skær, og manøvrerede med stor fart - med pludselige ændringer af kursen og retvinklede drejninger. På visse tidspunkter svævede den stille i luften i kort tid, sommetider tæt ved skibet.

Dette var den femte observation i serien. Den blev ikke offentliggjort i pressen.

Disse fakta synes fantastiske, men de er optegnet i flådens hemmelige rapport over Trinidad-begivenhederne. Den mest utrolige hændelse lå endnu forude. Ifølge det hemmelige dokument fra marinen, der blev sendt til repræsentant Sergio Magalhaes, skete den sjette observation den 6. januar. Som sædvanlig var en ny vejrballoon opsendt den morgen, og var blevet sporet fra jorden. Himlen var blå og klar uden nogen dis, og der var en enlig *cumulus-sky* næsten lige ovenover. Kapt. Bacellar var inde i radiokabinen for at spore ballonens langsomme opstigning via de signaler, der blev sendt fra dens radiosonde. Alt syntes at være normalt ...

Pludselig skete der noget mærkeligt: Radiosignalerne begyndte gradvis at blive svagere i intensitet, idet de svandt hen som om senderen bevægede sig til en distance uden for jordstationens antenneområde. Og der var ingen ændring i frekvensen. Faktisk ændrede signalernes frekvens sig ikke, selv på det forventede tidspunkt, da instrumenterne automatisk skulle være kastet ud med faldskærm. Forandringen kom aldrig, for snart var radiosonden død. Af ukendte årsager var ballonens sender nu tavs.

Kapt. Bacellar gik urolig ud for at undersøge sagen. Der var ved første syn intet usædvanligt: ballonen var allerede meget højt på himlen, og steg stadig; den nærmede sig langsomt den store cumulus-sky, som var oven over i en højde af fjorten tusind fod. Ballonens instrumenter var forventet at falde i denne højde.

Da var det, at observatørerne så noget mærkeligt: ballonen blev pludselig suget mod skyen, svævede ind i den, og var ude af syne. Den dukkede frem igen omkring ti minutter senere, og fortsatte sin opstigning mod himlen - hurtigere nu, for den var lettere end før sin forsvinden i skyen. Ballonens instrumenter var forsvundet, da den var inde i skyen. Rent faktisk havde den stadig haft sine instrumenter, da den fløj ind i denne sky - men den havde forladt skyen uden dem.

Var ballonens instrumenter kastet ud med faldskærm, da den var ude af syne i skyen? Måske, men ingen så faldskærmen komme ned med dem. Ingen kan være sikker, for de blev ikke fundet.

Som det kunne forventes, hvis de var blevet opsamlet af en, der havde blandet sig i det.

Ja, der var en, der havde blandet sig, inde i cumulus-skyen. Den kom ud snart efter ballonen, og blev først sporet af teknikeren ved teodolitten. Kapt. Bacellar blev alarmeret og så den også en sølvglinsende genstand af farve som poleret aluminium, der skinner i solen. Den kom langsomt frem bag skyen, og bevægede sig af sted langs en SV-Ø-lig retning. Kapt. Bacellar så på den gennem kikkert og bad derpå om teodolitten.

Gennem 20-power-teodolitten så UFOen ud som en halvmåne med en klar hvid farve. Bacellar fulgte den i scopet i en halv time. Det bevægede sig stadig fra sydvest mod øst - men ændrede senere kurs og begyndte at bevæge sig fra øst mod vest. I dette øjeblik kaldte Bacellar på en tekniker til at genoptage arbejdet med at holde den langsomt svævende UFO under observation, mens han gik ind i radioposten for at checke radiosondeoplysningerne af. Han gik senere ned til et skib for at få en sekstant, og fra dækket fulgte han objektet gennem det optiske instrument i lang tid.

Kl. 12.15, ved middag, forsvandt UFOen pludselig bag en skybanke (cirrus-skyer) og blev ikke set igen.

Ifølge kapt. Bacellars observationer var UFOens vinkel-hastighed (?) lig Solens, da objektet bevægede sig i en Ø-V-lig retning. Farten var imidlertid meget højere, da det bevægede sig i den anden retning (i SV-Ø-lig retning).

Denne observation blev omtalt i pressen den 17. april (»Rio de Janeiro CORREIO DA MANHA«, »O JORNAL«, »JORNAL DE BRAZIL«) og den 17. maj 1958 (magasinet O CRUZEIRO). Alle detaljerne var medtaget, undtagen de ting, der vedrørte radiosondesignalerne og ballonens instrumenter. Disse er fortalt her for første gang.

I denne forbindelse vil jeg gerne henlede læsernes opmærksomhed på det faktum, at kaptajn Carlos Alberto Bacellar er en højt kvalificeret officer, en kompetent tekniker og ekspert i meteorologiske og atmosfæriske fænomener. Han startede den første systematiske radiosonde-forskning i mit land. Derfor er han velkva-

lificeret til at påvise forskellen mellem en UFO og en ballon, planeten Venus eller ethvert andet meteorologisk eller astronomisk fænomen. Hans observationer under de begivenheder, der beskrives ovenfor, var øjensynlig meget præcise og nøjagtige, men han kunne uheldigvis ikke tale om sagen. Han bekræftede hændelserne, men nægtede at give flere detaljer, fordi sagerne stadig var hemmelige.

Der var dog endnu en observation i januar ifølge den information, jeg modtog fra en anden kilde. Da kapt. Bacellar blev spurgt om den, nægtede han vrede at anerkende dens tildragelse. Han sagde, at det hele var løgn. Trods denne mangel på bekræftelse vil jeg fortælle om hændelsen, fordi oplysningen kom fra en meget pålidelig militær kilde.

Ifølge oplysningen skete denne syvende observation blot få dage for ankomsten af »ALMIRANTE SALDANHA«. Denne gang kom UFOen til syne meget lavt over øen. Den for mod den meteorologiske post med rasende fart, satte pludselig hastigheden ned, og svævede i få sekunder over den. Derpå begyndte den at bevæge sig igen, beskrev adskillige cirkler rundt om øen, svævede kort tid over »Desejado"-tinden, bevægede sig så igen i zig-zag og forsvandt i horisonten med enorm hastighed. Da den sidst blev observeret, fløj den i nordvestlig retning. Denne UFO var et sælsomt objekt. Den syntes at være lavet af poleret aluminium (eller et lignende metal), og var formet som et udfladet sfæroide med en stor ring cirkulende om dens ækvator. Det sfæroide-lignende legeme roterede ikke, men ringen syntes at hvirvle rundt med fantastisk fart. Objektet gav ingen lyd fra sig, mens det fløj gennem luften. Til trods for, at denne UFO var blevet set næsten ved middagstid på en klar solskinsdag mod en skyfri himmel, var den omgivet af et klart grønligt skær, som næsten forsvandt, da objektet svævede, og blev klare, da det begyndte at bevæge sig.

Et antal mennesker på forskellige steder på øen bevidnede observationen. Vidnerne var skræmte og spredte røre og forvirring gennem garnisonen. Kapt. Bacellar fremstillede, blev det sagt, vidnerne til en omhyggelig afhøring efter at have taget forholdsregler for at undgå nogen som helst kontakt mellem dem. Alle rapporter var enige om, at det »ukendte« var et fast objekt omkring to-tre gange større end en DC-3 maskine; at det syntes at være intelligent kontrolleret; og at dets ydelser oversteg noget fremstillet på denne planet.

Undersøgelsen afslørede også en anden vigtig ting (også dementeret af kapt. Bacellar): at UFOen var blevet fotograferet af et af vidnerne, en flådesergent. Manden tog billeder af øen med et bokskamera, da han så UFOen bevæge sig over himlen. Han tog et billede før den forsvandt. Negativet blev øjeblikkeligt forlangt af kapt. Bacellar, og filmen blev fremkaldt samme dag. Billedet var godt nok til at vise, at det objekt, der var fotograferet, var det samme som beskrevet af vidnerne. Dets runde udformning såvel som den store ring rundt om det kunne klart ses på de forstørrelser, der blev fremstillet af negativerne. På den anden side syntes det som om UFOens raske bevægelse, ikke tilfredsstillende var blevet fanget af bokskameraet; objektet var ude af fokus på billedet, og der kunne ikke observeres nogen gode detaljer.

Dette foto var muligvis et af de fem UFO-billeder, jeg så i flådeministeriet sammen med de, der var blevet taget af mr. Barauna. Trods mangelen på detaljer er det meget vigtigt som bevis, for det viser det samme objekt, der senere ses på de fotografier, der blev taget af en anden person.

Med dette kan vi fortsætte til den sidste UFO-observation på øen Trindade, den, der blev meget omtalt i pressen. Det er den bedste sag i hele serien, ikke alene på grund af de forbavsende fotos taget af mr. Barauna, men også på grund af andre vigtige ting, som vil blive præsenteret i den næste del af denne rapport.

DE UFO-FOTOS, DER BLEV ERKLÆRET FOR ÆGTE AF DEN BRASILIANSKE FLÅDE.

I det tidlige januar 1958 forlod skibet »ALMIRANTE SALDANHA« Rio de Janeiros havn og begav sig af sted mod Trindade med et arbejdshold og en besætning på tre hundrede. Dette skib havde førhen været brasiliansk skoleskib i marinen, men det var blevet ombygget til en hydrografisk enhed til brug for undersøgelser i forbindelse med International Geophysical Year (IGY)-forskningen. Det tilhørte hydrografi- og navigationsafdelingen i den brasilianske marine, og havde siden oktober 1957 gjort adskillige ture til Trindade, de fleste af dem i forbindelse med flådens oceanografiske studier til IGY.

Adskillige civile var ombord på skibet på dette tidspunkt, officielt inviteret til at samarbejde med flådeministeriet i de videnskabelige studier, som var i gang ved øen. En af dem var Almiro Barauna, en fotograf og tidligere avismedarbejder, nu arbejdende som ”freelancer”. Han var også ekspert i undervandsfotografering, og var blevet inviteret til at arbejde i marken for flåden.

Efter en rutinetur ankom skibet til øen og blev der i adskillige dage. Efter fartplanen skulle det tage af sted mod Rio den 16. januar. Den dag kl. 12.15, da skibet forberedtes til afgang, blev et mærkeligt objekt set samtidig af et antal observatører, der var samlet på dækket. UFOen kom mod øen med høj fart, svævede kort tid over en tinde, forsvandt bag den en kort stund, og viste sig igen for at bevæge sig bort over havet. Mr. Barauna tog billeder af skibets manøvrer i det øjeblik. Han stillede ind på UFOen og fik fire billeder af den.

Lad os se, hvad der skete, fortalt med vidnernes egne ord. Lad os begynde med Almiro Baraunas rapport. Han blev interviewet af reporter Joao Martins, og hans udsagn blev publiceret i magasinet »O CRUZEIRO« (den 8. marts 1958). Det er citeret nedenfor:

BARAUNA'S RAPPORT

”**Spm.:** Mr. Barauna, hvad var grunden til Deres tilstedeværelse ombord på NE »Almirante Saldanha?«

Sv.: Flåden havde inviteret adskillige teams specialiseret i undervandsjagt til at besøge Trindade-øen. Jeg er medlem af Icarai Club for Submarine Hunting, og

vores gruppe blev inviteret til den sidste tur. Derfor var jeg den 8. januar, da skibet forlod Rio, ombord sammen med følgende medlemmer af min gruppe: Amilar Vieira Filho, kaptajn for vort team, regeringsmedlem (han har et arbejde i CA-CEX); Jose Teobaldo Viegas, instruktør i Niterois aeroclub og luftværnskaptajn (har trukket sig tilbage fra tjeneste); Mauro Andrade fra London Bank; og Aloisio, kommunalt medlem i Federal District. Vi ville prøve at slå nogle rekorder i undervandsjagt. Personligt skulle jeg tage undervandsfotografier for flåden, og også skrive nogle artikler om øen og aktiviteten under videnskabsmændenes arbejde i IGY.

Spm.: Var der andre civile ombord foruden Deres gruppe?

Sv.: Ja. Der var prof. Fernando, geolog, med to assistenter, og også en fotograf og en reporter fra avisen »JORNAL DO BRAZIL«. De tre videnskabsmænd forlod skibet og tog ind til øen.

Spm.: Sig mig, hvad var datoen for observationen? Hvad skete der?

Sv.: Det var den 16. januar kl. 12.15. Skibet blev gjort klar til at forlade øen og vende tilbage til Rio. Jeg var på dækket for at se på arbejdet med at tage den båd ombord, der blev brugt til turene mellem skibet og øen (øen har ingen havn). Havet var oprørt. Vejret var skyet, men klart uden nogen skygger. Jeg havde mit Rolleiflex 2.8, model E, (2.8 er mål for lysstyrken for fotografiapparatets objektiv; tilføjet af oversætter) som blev opbevaret inde i en aluminiumskasse for at beskytte det mod vandets og saltets rust-fremkaldende virkninger. Jeg havde ladet mit Leica med telelinse ligge i min kabine få øjeblikke før. Dækket var fuldt af sømænd og officerer. Pludselig kaldte mr. Amilar Vieira og kaptajn Viegas på mig og pegede på en bestemt plet på himlen, og råbte op om et klart objekt, som nærmede sig øen. På samme tid, mens jeg stadig prøvede på at se, hvad det var, kom løjtnant Homero - skibets tandlæge - løbende fra boven mod os, idet han pegede op på himlen og også råbte op om et objekt, han observerede. Han var så forstyrret og ophidset, at han næsten faldt efter at være stødt ind i et kabel. Så kunne jeg endelig få øje på objektet, som følge af de lysglimt det udsendte. Det var allerede nær ved øen. Det glitrede på bestemte tider, måske idet det reflekterede sollyset, måske idet det varierede sit eget lys - jeg ved det ikke. Det kom over havet, idet det bevægede sig mod det sted, der kaldes 'Galo Crest'. Jeg havde spildt 30 sekunder med at se efter objektet, men kameraet var allerede i mine hænder, parat, da jeg så det klart som silhuet mod skyerne. Jeg tog to fotos, før det forsvandt bag den tinde, der kaldes 'Desejado'. Mit kamera var indstillet på 1/125 sek. og blænde 8, og dette var grunden til en overeksponerings-fejl, som jeg senere opdagede.

Objektet forblev ude af syne i nogle sekunder - bag tinden - kom så frem, større, og fløj i den modsatte retning, men lavere og tættere end før, og bevægede sig med en højere hastighed. Jeg tog det tredje foto. Det fjerde og femte gik tabt, ikke alene på grund af hastigheden, tallerkenen fløj med, men også af en anden grund:

i den forvirring, der fremkom som et resultat af observationen, blev der skubbet til mig af andre personer, der også prøvede at se objektet og, som følge heraf fotograferede jeg kun havet og himlen - ikke objektet. Det bevægede sig igen mod havet i den retning, det var kommet fra, og det syntes at stoppe i luften et øjeblik. På den tid tog jeg mit sidste billede (det sidste på filmen). Efter omkring 10 sekunder fortsatte objektet med at øge afstanden til skibet, idet det gradvis aftog i størrelse og til sidst forsvandt i horisonten.

Spm.: Hørte De noget usædvanligt under observationen? Gav objektet nogen lyd fra sig?

Sv.: Jeg er ikke sikker, for at være ærlig, på grund af den støj, der blev forårsaget af bølgerne mod øens klipper såvel som den råben ombord på skibet på det tidspunkt. Jeg synes imidlertid ikke, at jeg hørte noget ud over disse lyde.

Spm.: Hvad var farven på objektet?

Sv.: Det havde en mørk grå farve, der så ud til at være omgivet af en slags kondensation - mest i området foran det - af en grønlig, fosforescerende damp (eller tåge).

Spm.: Så objektet ud til at være metallisk?

Sv.: Ja, det var øjensynligt et fast objekt.

Spm.: Hvordan fløj det? Var der nogen særlige karakteristika?

Sv.: Ja. Det udviste en bølget bevægelse, da det fløj over himlen, ligesom en flagermus' flugt. Og da det kom tilbage, ændrede det pludselig hastighed, uden nogen overgang, i et spring.

Spm.: Ved De, hvor mange mennesker ombord på »ALMIRANTE SALDANHA«, der observerede objektet?

Sv.: Objektet blev observeret af næsten alle folk på dækket på det tidspunkt, inklusive løjtnant Homero, kaptajn Viegas og mr. Amilar Vieira.

Spm.: Hvad skete der efter observationen?

Sv.: Skibets kaptajn og adskillige officerer fra besætningen ønskede at se, hvad jeg havde filmet på billederne. Da jeg også selv var meget nysgerrig, besluttede jeg at fremkalde den eksponerede film straks, ombord på skibet. Processen blev foretaget under kontrol af adskillige officerer, deriblandt kapt. Carlos A. Bacellar. Men kun negativerne blev set ombord. Grunden: der var ikke noget fotografisk papir til kopierne på skibet på det tidspunkt. Negativerne blev imidlertid set og undersøgt af hele besætningen.

Spm.: Beholdt De negativerne hos Dem?

Sv.: Ja.

Spm.: Var De under noget pres for at udlevere disse negativer til flådemyndighederne?

Sv.: Nej. Kaptajn Saldanha da Gama (skibets kommanderende kaptajn) og de andre flådeofficerer ombord var meget venlige. De prøvede aldrig at få negativerne fra mig.

Spm.: Hvad skete der, da skibet kom tilbage til Rio?

Sv.: Skibet stoppede først ved Vitoria i staten Espirito Santo. Eftersom det skulle blive der i to dage og senere rejse til Rio, fik vi tilladelse til - kun de civile fra undervandsjagt-gruppen - at forlade skibet der og tage en bus resten af vejen. Senere, to dage efter »Almirante Saldanhas« ankomst til Rio, dukkede kapt. Baccellar (forhenværende kommandant for flådens post på Trinidad) op i mit hjem. Han ønskede at se de forstørrelser, der var lavet af negativerne, og bad om tilladelse til at tage dem med til flådens autoriteter. To dage efter blev de leveret tilbage med lykønskninger. Jeg blev også bedt om at komme til flådeministeriet så snart som muligt. De ønskede at stille mig visse spørgsmål, og at se negativerne igen.

Spm.: Og hvad skete der der?

Sv.: Jeg blev interviewet af adskillige højtstående officerer, som stillede alle slags spørgsmål. Jeg var der to gange. Ved det første møde bad de om negativerne til gennemsyn. De blev sendt til en civil organisation 'Cruzeiro do Sul Aerophotogrammetric Service' og blev der i fire dage. Det blev fortalt mig af flådeofficererne, at analyserne beviste, at de var ægte, idet de definitivt udelukkede muligheden for et trick eller forfalskning. Ved det andet besøg foretog de adskillige tidsforsøg. Mens jeg arbejdede med mit Rolleiflex og tog billeder med samme tidsintervaller, som jeg havde brugt ved fotograferingen af objektet, registrerede tre flådeofficerer med ure tiderne. De kom til den konklusion - baseret på disse tests såvel som på studier om skibets position og undersøgelse af kort over øen - at objektet fløj med en fart på mellem 900 og 1000 km/time (600 miles per hour). Objektets størrelse blev også anslået, på basis af studier i forbindelse med øens detaljer, som også viste sig på billederne, diagrammer tegnet på kort, grafiske fremstillinger etc. Objektet var omkring 120 fod (36 m) i diameter, og omkring 24 fod (7,2 m) høj.

Spm.: Vidste De noget om den officielle rapport om sagen?

Sv.: Jeg så en journal, som blev konsulteret adskillige gange under forhøret. Jeg læste imidlertid ikke, hvad der var skrevet der. Jeg blev også informeret om, at mine fotos, blandet med andre billeder, var blevet vist for vidner til observationen - for at blive identificeret. Resultatet var positivt.

Spm.: Kender De noget til nogle fotos, taget af andre mennesker ombord på skibet?

Sv.: Nej. Foruden mig selv var der mindst fire andre personer med kameraer på tidspunktet for observationen. Men de var øjensynligt ikke i stand til at få øje på objektet i tide, eller blev lammet af deres egne følelser.

Spm.: Blev De advaret mod noget af marineautoriteterne? Var der nogen henstillinger?

Sv.: Ja. De bad mig holde sagen hemmelig i nogen tid. Jeg fik kun tilladelse til at offentliggøre sagen efter autorisation fra flåden. Tilladelsen blev givet, mundtligt, om aftenen den 15. februar af kapt. Bacellar. De tog kun et forbehold, som jeg ikke kan nævne, fordi jeg har givet mit ord ...

Spm.: Ved De, om Deres observation var den første over øen Trinidad?

Sv.: Jeg blev informeret om fire andre observationer over øen i de 30 dage, der gik forud for den 16. januar. Jeg blev også informeret om en anden ting: at objektet ved en af disse observationer blev fotograferet af en marinesergent. Hans foto blev øjensynligt ikke frigivet, og vil muligvis aldrig blive det - af indlysende årsager. Foruden disse fire observationer var der også en radarsag. Et 'mål', der fløj med supersonisk hastighed, blev sporet på radaren på »ALMIRANTE SAL-DANHA« den 15. januar.

Spm.: Modtog De nogen penge fra marinen for Deres arbejde på Trinidad?

Sv.: Nej. Jeg var der som gæst.

Spm.: Modtog De nogen penge fra marinen for Deres fotografiske arbejde, eller for forstørrelserne De lavede til dem?

Sv.: Nej. Jeg modtog kun det fotografiske papir, der skulle bruges til forstørrelserne.

Spm.: Hvor mange forstørrelser har De givet dem?

Sv.: 38.

Spm.: Et sidste spørgsmål: Hvilket indtryk fik De fra observationen af den flyvende tallerken?

Sv.: Jeg er absolut sikker på, at det var et kontrolleret objekt - enten direkte eller fjernstyret - men i hvert tilfælde styret. Folks generelle indtryk ombord på skibet var det samme: Det var kommet for at foretage en nærobervation af skibet.”

CITAT SLUT.

Det interview, der er citeret ovenfor, blev gennemgået og bekræftet af vidnet. Mr. Barauna talte også til pressen, idet han rapporterede yderligere detaljer, der ikke var nævnt tidligere. De mere interessante var følgende:

(1). ”Jeg kan ikke nævne antallet af personer på skibets dæk ved tidspunktet for observationen. Imidlertid bekræftede omkring et hundrede medlemmer af skibets mandskab, under den officielle undersøgelse, der blev beordret af kapt. Saldanha da Gama, at de havde observeret UFOen.

Skibets radar var ikke i funktion på den tid. Objektet var allerede væk, da den blev sat til.

Jeg tog omkring seks billeder på omkring 14 sekunder”. (»Rio de Janeiro ULTIMA HORA«, den 21. februar 1958).

(2) ”Jeg var i få dage urolig, efter at en officer havde fortalt mig, at jeg var underkastet militære regulativer, som enhver civil ombord på et marinefartøj, så filmen ville blive konfiskeret ifølge ordrer fra flåde-hovedkvarteret i Rio. Men intet skete. Nu er jeg overbevist om, at han spøjte”. (»Rio de Janeiro ULTIMA HORA« den 22. februar 1958) .

FLÅDEMINISTERIETS FORHØR AF BARAUNA

Den 24. februar 1958 skrev avisen »O GLOBO« et eksklusivt interview med Almiro Barauna om hans afhøring i flådeministeriet. Da denne del af hans historie endnu ikke er rapporteret i alle detaljer, er det interessant at vide, hvad han sagde under det interview, som er citeret nedenfor:

”Jeg tog til flådeministeriet til en fire timers afhøring om fotografierne. Negativerne blev projiceret op på en stor skærm. Efter en omhyggelig undersøgelse af alle officerer fra flådens generalstab samlet på stedet, fortalte chefen for efterretningsvæsenet (som der var den officer med den højeste rang) mig følgende: ’Jeg vil nu stille spørgsmål. Bliv ikke fornærmet, for jeg tvivler ikke på Deres billeders ægthed. Men vi behøver Deres svar på nogle spørgsmål. Hvis De nu ville forfalske et foto, hvordan skulle det så gøres for at undgå opdagelse?’”

”Som ekspert i fotografering er jeg vel vidende om, at intet foto af en sådan art kunne stå for en nøje undersøgelse, kaptajn”, var mit svar.

”Efter Deres mening”, sagde kaptajnen, ”hvad skulle der så gøres for at skelne et forfalsket foto fra et ægte?”

”En laboratorieundersøgelse af negativerne skulle foretages på følgende punkter: kornethed, emulsion, og projektion til stor målestok. Det endelige bevis skulle imidlertid, hvis det skulle være godt nok til at afsløre noget trick, være en mikroskopisk undersøgelse”, sagde jeg til dem. ”Den ville vise forøgelsen i kornetheden i forbindelse med den dobbelte eksponering, der var nødvendig til tricket”, konkluderede jeg.

Efter yderligere få spørgsmål sagde efterretningsofficeren: ”Vi ønsker Deres negativer til disse undersøgelser. Går De ind på det?” Det gjorde jeg naturligvis, og han fik filmen. Disse ting skete tre dage efter ankomsten af »ALMIRANTE SALDANHA«, i marinens efterretningstjenestes hovedkvarter. Få dage senere blev negativerne sendt tilbage i en officiel kuvert med et kort, der oplyste mig om analysernes resultater.

Nogle dage senere blev jeg igen indkaldt. Denne gang bad de også om mit Rolleiflex. De ville gerne lave nogle forsøg for at beregne den flyvende tallerkens fart, hvis det var muligt, i observationsøjeblikket. Forsøgene blev foretaget. De viste, at jeg havde taget mine seks billeder på 14 sekunder, og at tallerkenen havde fløjet med 900-1000 km/t. Et af mine fotografier, der blev taget, da tallerkenen svævede over ”Desejado” tinden, viste ikke (som de sagde) uroen i den omgivende luft, der blev observeret på de andre med objektet i fart. Der var en slags damp eller kondensation - lig den, der produceres af en jetmaskines motorer - foran objektet, når det fløj.

Ved slutningen af mødet sagde efterretningsofficeren, at han var overbevist om, at mine fotos var ægte. Så viste han mig et andet billede, som blev taget af en telegrafiserergent fra marinen - også ved Trinidade. Der var blevet brugt et bokskamera. Jeg var overrasket. Det foto viste det samme objekt, der sås på mine billeder. Det var åbenbart det endelige bevis. De fortalte mig, at det var blevet taget nogen tid før min ankomst til øen.

CITAT SLUT

YDERLIGERE RAPPORTER OM HÆDELSEN

Da sikkerhedstæppet over observationen blev løftet, udsendte marinens generalstab specielle instruktioner, der forbød skibets besætning og flådeofficerer at have nogen som helst kontakt med pressen om sagen. Marinens autoriteter nægtede først at komme med nogen kommentarer til begivenheden. Alle militære ledere, der blev interviewet af pressen, nægtede ethvert kendskab til sagen, eller sagde, at kun minister Alves Camera var kompetent til at sige noget. Nogle afdelinger i flåden prøvede endog på at udvise en komplet mangel på interesse, idet de forklarede, at billederne var blevet taget af en civil, eventuelt ombord på et krigsskib. På den anden side forblev NE »ALMIRANTE SALDANHA« borte fra Rio de Janeiros havn, og modtog til slut ordre om at forlade Guanabara Bugt ”for at foretage en anden rejse i forbindelse med IGY-studierne”. Dette skete den 21. februar, på et tidspunkt, da avisfolk gjorde desperate forsøg på at få fat i besætningen, der blev holdt ombord på skibet. I sidste øjeblik før skibets afgang, blev det tilladt, at reportere i det mindste måtte kontakte besætningen og få deres rapporter om den flyvende tallerken. Tilladelsen blev imidlertid trukket tilbage ved en kontra-ordre, for marinens generalstab var imod det. Nye instrukser blev udsendt til sømænd og officerer ombord på skibet, idet de understregede, at ingen kontakt med pressen var tilladt. Samme dag (21. febr.) indkaldte en talsmand for flåden pressen for at sige, at flåden ikke havde noget ansvar med hensyn til begivenheden, og at ingen officiel erklæring ville blive frigivet om den. Men han gik ind på, at følgende information - uden nogen officiel støtte - kunne offentliggøres:

”Om morgenen den 16. januar 1958 observerede besætningen på flådens skoleskib »ALMIRANTE SALDANHA« et uidentificeret luftgående objekt i nogle

få sekunder. En civil, som var ombord på skibet, tog nogle billeder af objektet. Marinen har ingen forbindelse med sagen, og dens eneste forbindelse med hændelsen er det faktum, at fotografen var om bord på skoleskibet, og kom tilbage til Rio med det.”

CITAT SLUT. (»ULTIMA HORA« den 21. februar).

En anden talsmand fra flådens øverste kommando, frigav følgende meddelelse til avisen »O GLOBO« den samme dag:

”Nyhederne om en flyvende tallerken over Trinitade-øen blev modtaget her med den yderste reservation. Der vil komme en undersøgelse for at kontrollere observationens og billedernes ægthed. Ingen officer eller sømand fra skoleskibet NE »ALMIRANTE SALDANHA« bevidnede tildragelsen.”

Det var åbenbart, at marinens autoriteter ikke regnede hændelsen for at være for stor til at kunne holdes hemmelig. Deres desperate forsøg på at give det indtryk, at flåden ikke havde noget med det at gøre, var et tåbeligt træk. At benægte nogen forbindelse med hændelsen var en barnagtig ting. Den ”uofficielle bekendtgørelse” skulle ikke være blevet udsendt. Pressen og det offentlige vidste allerede nok til at se, hvordan sandheden var. På den anden side vedkom de strenge ordrer, som forbød folk fra militæret at give nogen oplysninger fra sig, jo ikke de civile observatører ombord på skibet. De talte til pressen. Kaptajn J. T. Viegas fra AF (pens.) var den første til at bekræfte Baraunas rapport i et presseinterview den 22. februar. Hans rapport citeres nedenfor:

”Jeg var på dækket. Min ven Amilar Vieira Filho henlede pludselig min opmærksomhed på, hvad han troede var en ’stor havmåge’. Jeg så op mod den og var ude af stand til at kontrollere min ophidselse, idet jeg råbte: ’Flyvende tallerken!’ Mr. Barauna var 20 yards borte med sin Rolleiflex, idet han betragtede manøvrerne. Han hørte mine råb og kom løbende - tidsnok til at tage fire billeder af objektet. Andre mennesker blev også opmærksomme ved min alarm: en sergent, sømænd, skibets tandlæge (kaptajn-løjtnant Homero Ribeiro) og andre personer. De observerede alle objektet. Fotografen Farias de Azevedo, som var længere væk, kom ikke tidsnok til at tage billeder.

Det første vi så, var en skive, der skinnede med et fosforescerende lys, der selv ved dagslys - syntes klarere end månen. Objektet var omkring fuldmånens tilsyneladende størrelse (diametere ved kanten). Idet det fulgte sin bane over himlen, og ændrede sin position til en mere hældende, kunne dets virkelige form klart ses mod himlen: en udfladet kugle omgivet, ved dens ækvator, af en stor ring eller platform. Dets fart var ca. 700 miles i timen på det tidspunkt, det forsvandt i horisonten.

Objektet blev observeret kl. 12.20 middag, da skibet blev gjort klar til at forlade stedet. Det forårsagede en kolossal forvirring ombord. Mr. Barauna fandt det meget svært at arbejde med sit kamera, idet der blev stødt og skubbet til ham af ophidsede observatører rundt om ham. Han blev faktisk næsten kastet i vandet. Han blev så nervøs efter observationen, at han behøvede mere end en time til at blive rolig og blive i stand til at fremkalde filmen. Imidlertid glemte han i sin

ophidselse at rulle filmen tilbage, før han åbnede kameraet, og hvis ikke han var blevet advaret af en officer i sidste øjeblik, ville den være ødelagt.

Negativerne blev straks fremkaldt af Barauna under tilstedeværelse af kapt. Bacellar. Hele besætningen var samlet udenfor, idet de ventede i stor spænding på resultaterne. Negativerne blev set af alle på skibet.

Da skibet ankom til Rio, blev negativerne bragt til flådeministeriet og projiceret op på en skærm sammen med et billede af en flyvende tallerken sendt fra U.S.A. i en militær rapport, der oplyste marinen om observationer foretaget i dette land. Et sammenlignende studium viste, at det objekt, der blev set ved Trinidad, i formen lignede det, der var fotograferet i U.S.A.

Flyvende tallerkener er i de forløbne måneder blevet observeret adskillige gange af medlemmer fra marinens post på Trinidad-øen. Nogle af disse mennesker observerede UFOer ved mere end en lejlighed sidste år, og var endog i stand til at gætte den tid, hvor en flyvende tallerken igen ville blive observeret over øen (den nøjagtige time). Men man troede, de tog fejl. Der er en masse måger i den egn. I hvert tilfælde var kapt. Bacellar så bekymret for tilstedeværelsen af UFOerne rundt om de vejrballerer, der blev opsendt fra øen, at han i november 1957 sendte en radiomeddelelse til marinen, idet han rapporterede de mærkelige begivenheder.”

CITAT SLUT. (»Rio de Janeiro DIARIO da NOITE«, »O JORNAL« etc. den 22. februar 1958).

Kaptajn Viegas' interview var et mægtigt slag for den gruppe, der stadig prøvede på at holde på hemmeligheden omkring begivenheden. Pressens reaktion mod marinens holdning ville blive farlig, medmindre den politik, med at nægte enhver forbindelse med sagen, ikke øjeblikkeligt blev ændret. Det var tydeligt, at flåden, for at undgå mere vrøvl, måtte tale frit om fakta, og ikke prøve på at skjule dem. Som et resultat blev bekendtgørelser fra flere flådeautoriteter frigivet samme dag - alle bekræftede observationerne og eksistensen af fotografierne. Nogle af disse bekendtgørelser vil blive citeret i en anden del af denne rapport, men en af dem vil blive præsenteret nu - for den kom fra en officer, som var ombord på NE »ALMIRANTE SALDANHA«, da UFOen blev observeret.

Denne officer var kaptajn Paulo Moreira da Silva fra marinens hydrografi- og navigationstjeneste. Han blev interviewet den 22. februar af reportere fra aviserne »O JORNAL« og »DIARIO DA NOITE«, idet han gav følgende udtalelse:

”Det objekt, der blev set på Trinidades himmel, var ikke en vejrballon, og heller ikke et amerikansk styret missil. Jeg kan endnu ikke give mine konklusioner, for oplysningerne bliver analyseret og hemmeligt vurderet i flådeministeriet. Jeg kan imidlertid fortælle, at objektet ikke var en meteorologisk ballon - for den, der var opsendt den dag, blev frigjort kl. 9.00 om formiddagen, to (skal nok være tre. Red.) timer før tilsynkomsten af objektet på himlen. Denne ballon blev sporet, indtil den sprang på den forudberegnete position. Desuden var vores ballon af en rød farve, mens objektet var omgivet af et grønligt skær. Det var heller ikke et

styret missil fra U.S.A., for Trinidade er uden for disse raketters rute; de bliver opsendt fra Florida med retning mod Ascension Island.”

CITAT SLUT

Rapporterne fra de andre civile observatorer ombord på NE »ALMIRANTE SALDANHA« blev også trykt i pressen. En af dem kom fra mr. Mauro Andrade, medarbejder ved London Bank of South America, og medlem af Baraunas gruppe. I et interview publiceret i avisen »O GLOBO« den 22. februar 1958 sagde han:

”Jeg var ikke vidne til observationen, fordi jeg var inde i skibet, ikke på dækket, da objektet blev set. Men jeg kan give en liste over ansvarsbevidste mennesker, der så det og så fotografen Barauna tage billederne såvel som fremkalde negativerne. Jeg ved ikke, hvorfor jeg blev opsøgt af pressen. Jeg blev overrasket over offentliggørelsen af nyheder og fotos i forbindelse med hændelsen, fordi vi havde lovet - alle sammen - at holde det hele hemmeligt.

Da jeg var et eller andet sted inde i skibet, blev jeg opmærksom på råbene og løb ud for at se, hvad der skete. Endnu så jeg ikke objektet. Men alle mennesker, jeg fandt på dækket, fortalte mig, at de virkelig havde set en flyvende tallerken. Jeg troede dem, og min tro blev bekræftet af den film, der blev fremkaldt ombord. Jeg så faktisk noget på negativerne, der lignede en flyvende tallerken, skønt jeg ikke kan være sikker på, om det virkelig var en af dem. Filmen blev fremkaldt for øjnene af vidner, og blev senere vist til enhver ombord.”

CITAT SLUT.

Den anden rapport kom fra mr. Amilar Vieira Filho, præsident for Icarai Club for Undervandsjagt, og medlem af CACEX forskningsråd (en forbundsafdeling). Han undgik enhver kontakt med pressen i adskillige dage, men blev endelig interviewet af en reporter fra avisen »O GLOBO« den 27. februar. Han forklarede, at hans holdning var baseret på to grunde: først den forsikring hele afdelingen fra hans klub havde givet om ikke at fortælle noget om den mærkelige observation den 16. januar ved Trinidade; og for det andet hans naturlige aversion mod publicity. Efter den officielle frigivelse af sagen, og efter de interviews, der blev givet af andre medlemmer af hans gruppe, følte han imidlertid, at den tavshed, han havde pålagt sig selv, ikke mere var berettiget. Han fremkom med følgende udtalelse:

”Først vil jeg gerne gøre det meget klart, at jeg ikke ved, om det jeg så, virkelig var en af de såkaldte ’flyvende tallerkener’. Hvad jeg faktisk så, var et objekt af grå farve og oval i formen, da det først blev observeret, og som passerede over øen og derpå - idet det udsendte et fluorescerende lys, det ikke havde før - fløj bort mod horisonten og var væk, idet det forsvandt lige i horisont-linien. Alt skete bare i løbet af få sekunder, i hvert tilfælde ikke mere end 20 sekunder, og af denne grund kan jeg ikke give Dem flere detaljer om det underlige fartøj. Det lignede et objekt med en poleret overflade og ensartet farve. Jeg er sikker på, at det ikke var en ballon, en flyvemaskine eller en måge.”

Han fortalte ikke mere, men reporteren besluttede at stille et sidste spørgsmål: ”Flyvende tallerken eller ikke; kan De fortælle mig, om det fremmede objekt, De observerede, var det samme, der var afbildet på Baraunas fotos?” Efter en kort tøven kom svaret:

”Som jeg sagde før, var genstanden for hurtig. Det var næsten umuligt for den menneskelige opfattelse at fange nogen detaljer. Generelt sagt var formen på det observerede objekt det samme, som sås på de negative, der blev fremkaldt ombord på NE »ALMIRANTE SALDANHA« .”

Rapporterne fra kapt. Viegas, Mauro Andrade og Amilar Vieira Filho repræsenterer yderligere beviser, der bekræfter den historie, der blev fortalt af Almiro Barauna. De blev gennemgået af vidnerne og bekræftet. De blev ikke dementeret af den brasilianske flåde. To ting mangler imidlertid stadig for at stoppe indsigelserne fra UFO-agnostikere - de, der ikke tror på UFOer. En af dem er en officiel bekendtgørelse fra flådeministeriet, signeret af kapt. Bacellar, tidligere chef for marinens post på Trinidad.

Disse vigtige dokumenter vil blive præsenteret i denne rapports konklusion, sammen med yderligere informationer i forbindelse med sagen.

DEN BRASILIANSKE MARINES OFFICIELLE HOLDNING. OFFICIELLE DOKUMENTER OG YDERLIGERE BEVISER PÅ UFO-FOTOS TAGET FRA NE »ALMIRANTE SALDANHA«

I begyndelsen af denne rapport blev det sagt, at de UFO-fotos, der blev taget ved Trinidad-øen blev bevist at være ægte, ifølge officielle udtalelser. Det første officielle dokument, der støtter denne udtalelse, er allerede blevet præsenteret for læserne; det var marinens hemmelige notits til Repræsentanternes Hus med svar på de spørgsmål, der blev stillet af rep. S. Magalhaes. To officielle dokumenter skal nu præsenteres.

MARINENS OFFICIELLE PRESSEMEDDELELSE OG ANDRE OFFICIELLE UDTALELSER

Den 22. februar 1958 blev det brasilianske flådeministerium under pres af den offentlige opinion, tvunget til at frigive en officiel pressemeddelelse, der for første gang indrømmede, at en UFO var blevet fotograferet over Trinidad-øen under tilstedeværelse af medlemmer af besætningen fra NE »ALMIRANTE SALDANHA«. Dokumentet fra flådeministerens kontor var følgende:

”Med hensyn til de nyheder, der er fremkommet gennem pressen, og som påstår, at flådeministeriet havde forsøgt at undgå offentliggørelse af facts i forbindelse med tilsynkomsten af et fremmed objekt over Trinidad-øen, erklærer dette kontor, at sådanne oplysninger er uden baggrund.

Dette ministerium ser ingen grund til at forbyde publikation af de billeder af objektet, der blev taget af mr. Almiro Barauna - som var på Trinidad som gæst

hos flåden under tilstedeværelse af et antal personer fra NE »ALMIRANTE SALDANHA« -garnisonen, ombord på det skib, hvorfra fotografierne blev taget.

Tydeligvis kan dette ministerium ikke komme med nogen udtalelser om det objekt, der blev observeret over Trindade-øen, for billederne udgør ikke bevis nok for et sådant formål".

CITAT SLUT. (»Rio de Janeiro CORREIO DA MANHA«, »ULTIMA HORA«, den 23. februar; »O GLOBO« den 24. februar; »Sao Paulo O ESTRADO DE SAO PAULO« den 23. februar etc.).

Samme dag fortalte en talsmand fra marinen, at ægtheden af de fotos, der blev taget ombord på NE »ALMIRANTE SALDANHA« nu var bekræftet uden nogen tvivl, og at de, der havde afvist dem som bevis, tog ganske fejl. Han fastslog også, at hele UFO-problemet blev undersøgt, og til slut at den brasilianske flåde ville frigive en afgørende rapport om det. (»Rio de Janeiro CORREIO DA MANHA« den 23. februar 1958).

Admiral Gerson de Macedo Soares, marinens generalsekretær, fortalte avisen »O GLOBO«, at det, han vidste om sagen, allerede stod i bladene. Han konkluderede sin udtalelse med følgende ord:

"Jeg ser ingen grund til at tvivle på troværdige vidners rapporter. Personligt tror jeg på realiteten af de flyvende tallerkener, selv hvis de kommer fra en anden planet."

Admiral Alves Camera, flådeministeren, fortalte den 24. februar U.P., "at han ikke for troede på flyvende tallerkener, men efter Baraunas fotografiske beviser blev han overbevist". Udtalelsen kom, da flådeministeren forlod Rio Negro paladset ved Petropolis efter sit ugentlige møde med præsidenten. Minister Alves Camera, der talte med avisfolk, sagde også, at "den brasilianske marine har en stor hemmelighed, som ikke kan blive frigjort, fordi den ikke kan forklares". Han bekræftede endnu en gang ægtheden på de billeder, der blev taget på NE »ALMIRANTE SALDANHA« . (Udkom som presedepêche den 24., offentliggjort i adskillige aviser).

Kapt. Paulo Moreira da Silva bekræftede i et nyt presseinterview sine tidligere udtalelser om, at "det mystiske objekt, der blev set ved Trindade den 16. januar, ikke var en meteorologisk ballon". Han afviste også ligefrem muligheden af en spøg med følgende udtalelse:

"Jeg ønsker ikke at diskutere personligheden af den fotograf, som tog billederne af det ukendte objekt, der blev observeret af mange troværdige mennesker med anerkendt ansvarsfølelse. Jeg kan imidlertid fastslå, at fotografierne er ægte, og at filmen blev fremkaldt ved samme lejlighed, ombord på skibet NE »ALMIRANTE SALDANHA« - og også, at billederne af objektet på negativerne blev bekræftet ved den lejlighed af adskillige officerer, *ikke otte dage senere*, som det er blevet sagt - idet det således udelukker muligheden for et fotografisk trick fuldstændigt.

Jeg ønsker ikke at understrege min mening og kategorisk slå fast, at jeg så en flyvende tallerken. Jeg kan dog sige, at den UFO, der blev set ved Trindade-øen,

ikke var en vejrballon, ej heller et amerikansk eller russisk styret missil eller en flyver eller en havmåge ...”

(»Rio de Janeiro O JORNAL« den 26. februar 1958).

Siden starten på mysteriet om de flyvende tallerkener har forskellige regeringers holdning været, og er stadig stort set den samme -- flyvende tallerkener eksisterer ikke. Som enhver alvorlig forsker på feltet vil indrømme, er der en beklagelig tendens til hemmeligholdelse og latterliggørelse. Men gode UFO-rapporter kan ikke afskrives. Og somme tider har vi noget mere end gode detaljerede indier. For eksempel i Trinidade-sagen har vi en officiel frigivelse og officielle udtalelser, der siger, at et objekt blev observeret, at det var en UFO, at den blev fotograferet ved tilstedeværelse af vidner, at billederne er ægte - og at objektet på billederne ikke var en ballon, et amerikansk eller russisk styret missil, en flyver eller en havmåge... Hvad var det?

KAPTAJN BACELLARS PRESSEMEDDELELSE.

Flådekaptajn Carlos Alberto Bacellar, marinens oceanografiske posts kommanderende kaptajn på Trinidade-øen fra oktober 1957 til januar 1958, var den mand, der genopbyggede flådebasen, og som også var vidne til adskillige af de UFO-observationer, der er rapporteret i dette tilbageblik. Den 16. januar 1958 var han ombord på NE »ALMIRANTE SALDANHA« for at tage tilbage til Rio. Han blev kontaktet af reporter Joao Martins. I en personlig rapport fremkom han med følgende skrevne erklæring (med flådeministeriets bifald) om UFO-observationerne ved øen, idet han lagde vægt på det faktum, at han ikke var bemyndiget til at tale i marinens navn:

„1 - Et uidentificeret luftgående objekt *blev virkelig set* af nogle mennesker på NE »Almirante Saldanhas« dæk. Jeg var ikke vidne til den observation, fordi jeg på det tidspunkt var inde i min kabine. Jeg blev imidlertid kaldt op på dækket straks efter begivenheden.

2 - Omstændigheden forårsagede nogen naturlig ophidselse og en påfølgende storm af mennesker til skibets dæk, tiltrukket af råbene fra dem, der havde set objektet.

3 - Fotografen Almiro Barauna var på dækket med sit kamera, og efter begivenheden var han dybt nervøs og ophidset. Jeg var hos ham hele tiden for at se ham fremkalde filmen.

4 - Filmen blev fremkaldt i et fotolaboratorium, der var lavet ombord, da Barauna var i stand til at fa sine nerver under kontrol - omkring en time efter hændelsen.

5 - Forhenværende luftkaptajn Jose Teobaldo Viegas gik med ind i mørkekammeret, idet han holdt en lommelygte under filmens fremkaldelse, mens jeg ventede udenfor.

6 - Jeg så filmen straks efter, at den var fremkaldt, medens den stadig var våd, og ved at foretage en grundig undersøgelse - var jeg i stand til at fastslå:

(a) at billederne, der gik forud for sekvensen i forbindelse med objektets passage, stemte overens med de scener, der blev taget ombord få minutter før begivenheden;

(b) at der på billederne i forbindelse med observationen var en fremtoning synlig, i forskellige positioner, der lignede det objekt, der senere blev set på kopierne - med detaljer, som kun forstørrelserne, der blev fremstillet bagefter, viste mere klart;

(c) at de to billeder, der blev spildt af Barauna, fordi han var alt for nervøs, eller fordi han blev skubbet af andre ophidsede mennesker rundt om ham - viste havet og en del af øens bjerge;

(d) de omtalte negativer blev set af mange mennesker ombord.

7 - Senere indkaldte jeg i Rio Barauna, og bragte ham to gange til flådemini-steriet.

8 - Jeg advarede Barauna mod enhver publicity omkring forholdene, før den rette tilladelse blev givet, og sagde også, at han ville blive informeret så snart de rette myndigheder besluttede at godkende offentliggørelsen af fotografierne.

9 - Negativerne blev givet af Barauna til flådemyndighederne, men blev senere igen returneret til ham, gennem mig selv. Ved denne lejlighed sagde jeg imidlertid, at han var frit stillet med at bruge billederne, som han ønskede, med bestemte forbehold, for de tilhørte ham.

10 - På min opfordring, og idet han brugte papir, jeg havde skaffet, fremstillede Barauna seks komplette serier af de fire billeder og seksten forstørrelser af detaljer på objektet.

11 - Det var fjerde gang at der, i løbet af de fyrre dage, der gik forud for hændelsen, passerede et 'uidentificeret flyvende objekt' over Trinitade-øen."

CITAT SLUT.

Det forbavsende dokument, der er citeret ovenfor, blev trykt i magasinet »O CRUZEIRO« den 3. maj 1958. Det var den sidste officielle bekendtgørelse om UFO-observationerne ved Trinitade-øen - og også den bedste. Der er ingen tvivl om den ekstraordinære betydning af sådan en rapport, for de informationer, der er medtaget i den, var det sidste stykke af det bevis, vi behøvede for at bevise, at Baraunas fotos er ægte og gode nok til at vise, at UFOer er virkelige, d.v.s. en eller anden type fartøj, der flyver gennem vor atmosfære.

I øvrigt bekræftede analyserne, der blev foretaget uden for marinen, også deres ægthed. Som for sagt blev Baraunas negativer bragt til "Cruzeiro do Sul Aerophotogrammetric Service", et af de bedst udrustede foto-laboratorier i Sydamerika, om aftenen den 22. februar 1958. Mr. Stefano laboratoriets chef og glimrende fotoekspert) foretog sammen med en gruppe fototeknikere en omhyggelig eksamination af negativerne. Efter adskillige timers hårde prøver kom kommissionen til følgende konklusion: "Det blev fastslået, at der ikke er involveret noget fotografisk trick. Negativerne er normale". Denne skrevne fotolaboratorierapport blev signeret og sendt til flåde ministeriet, hvor den blev lagt til den hemmelige UFO-

rapport, som senere blev sendt til Det Nationale Sikkerhedsråd. Efter at have diskuteret de nøjagtige laboratorieprøver, der blev foretaget i flådens fotorekognoscerings-laboratorium og i aerofotografisk laboratorium, lægger den tophemmelige rapport vægt på, at begge undersøgelser har bevidst, at billederne var autentiske. På basis af sådan et bevis, konkluderede rapporten, kunne observation en af et uidentificeret flyvende objekt på himlen over Trinitade afgøres med sikkerhed. Men de opnåede data var ikke nok til at være sikker på, at objektet faktisk var en flyvende tallerken - nu lagde de andre ting til for at lette identifikationen af det.

Oplysningerne oven for blev trykt i pressen («Sao Paulo DIARIO DA NOITE» den 22. februar). Data i forbindelse med fotolaboratorierapporten blev gennemgået og bekræftet, men også kun dem.

Dette bragte slutningen på min undersøgelse af Baraunas fotos. Det må imidlertid bemærkes, at de data, der er medtaget i de foregående afsnit af dette tilbageblik, ikke repræsenterer hele historien om Trinitade-affæren. Derfor er det nødvendigt at diskutere de detaljer, der endnu ikke er rapporteret - i det mindste de, der kunne medvirke til en bedre vurdering af hele sagen. De vil blive opstillet på de følgende sider.

GENERALMAJOR THOMAS DARCYS REJSE

Den 22. februar 1958 rapporterede nogle af Rios aviser, at kopier af Baraunas fotos var blevet sendt til U.S.A. for at tilfredsstille kravet fra myndigheder i Pentagon. Ifølge informationen oplyste den amerikanske ambassade i Rio den brasilianske regering om den interesse, de havde i at studere billederne og sammenligne dem med andre fotos, de havde i U.S.A. Hærens generalstab i Rio havde taget de nødvendige skridt til øjeblikkelig at levere de kopier, man havde anmodet om.

Ved et mærkeligt "sammentræf" ankom en uventet gæst til Rio nogle få dage senere. Han kom i en Pan American rutemaskine den 26. februar. Det var generalmajor Thomas Darcy, USAF's repræsentant i Brasilien-U.S.A.'s fælles militære forsvarskommission. I et interview med pressen i Galeao internationale lufthavn sagde han:

"Grundene til min visit i Brasilien er forbundet med adskillige ting. En af dem er i forbindelse med flyvemaskineleverancer og udrustning til brasiliansk antiubådsforsvar. På denne rejse vil jeg diskutere adskillige problemer af interesse for begge lande med brasilianske militærmyndigheder. Jeg vil naturligvis også gæste Salvador AF Base. Jeg vil også diskutere nogle hemmelige sager."

Avisfolkene bad så om hans mening om Trinitade observationerne. Hans svar var følgende:

"I USAF har vi et velfunderet synspunkt om flyvende tallerkener. Vi kom til den konklusion, at 85 % af disse UFOer kan forklares som naturlige fænomener af atmosfærisk oprindelse. Med hensyn til de andre 15 % - består mysteriet sta-

dig, og vi foretrækker at tie stille med vore meninger om sagen.” (»Rio de Janeiro O GLOBO«, »ULTIMA HORA«, »O JORNAL« etc. den 27. februar 1958).

Generalmajor Thomas Darcy, tidligere kaptajn for den 22. taktiske luftkommando under anden verdenskrig, har foretaget adskillige rejser til Brasilien i de forløbende år for at diskutere militære problemer med brasilianske myndigheder. Hans sidste rejse var imidlertid en overraskelse. Selv militæret ventede den ikke. På den anden side havde ingen mistanke om, at den kunne have forbindelse med Trinitade-sagen - trods henvisningen til Salvador AFB, den nærmeste luftbase ved denne ø.

KENDSGERNINGERNE RAPPORTERET AF MEDLEMMER AF NE »ALMIRANTE SALDANHA« BESÆTNINGEN.

Den 24. februar 1958 ankom NE »ALMIRANTE SALDANHA« til Santos S.P. Medlemmer af besætningen fik lov til at besøge byen og var der for første gang siden hændelsen i kontakt med pressen. Deres erklæringer blev trykt i to Sao Paulo-aviser (»FOLHA DA TARDE« og »O ESTADO DE SAO PAULO« den 25. februar). De bekræftede alle passagen af den UFO over øen, der blev set af alle medlemmer af besætningen på skibets dæk på det tidspunkt. Adskillige af dem havde været øjenvidner til begivenheden. En flådesergent, som nægtede at fortælle sit navn til reporterne, sagde, at ”i løbet af de foregående tre dage før ankomsten af skibet, havde mange indbyggere på øen (inklusive myndigheder) set passagen af et objekt adskillige gange. Ifølge deres rapporter kom UFOen til syne mellem kl. 10 og 11.30 om formiddagen over ’Galo Crest’, idet den manøvrerede i adskillige retninger og forsvandt i horisonten - for at komme tilbage blot få sekunder senere. Den bevægede sig derpå bort med høj fart, og var borte. Disse observationer var interessante, men den virkelige sensation havde været begivenheden den 16. januar på grund af det fotografiske bevis, der støttede den”.

Under min personlige undersøgelse bad jeg nogle venner i marinen om at bekræfte sergentens historie. De sagde, at rapporterne eksisterede, men var blevet tilsidesat på grund af observatørernes mangel på kvalifikationer og den korte varighed af fænomenet. På min anmodning gennemgik de også radarrapporten. De bekræftede Baraunas flyvende tallerkener på det tidspunkt, fremkom radarteknikerne med muligheden af en defekt i sættet, og gennemgik det. De fandt, at alt var normalt.

En anden lille interessant oplysning blev rapporteret af reporter Paulo M. Campos, der skrev for avisen »DIARIO CARIOCA« den 23. februar 1958. Han sagde:

”Jeg vil fortælle Dem noget om den flyvende tallerken, der blev observeret ved Trinitade-øen; noget, der endnu ikke er trykt i aviserne. Jeg kan ikke indstå for det, men min kilde er den bedst mulige. Ifølge min information var rapporten om, at instrumenter som radiosendere og apparatur med magnetiske nåle var op-

hørt med at fungere, mens det flyvende objekt befandt sig i nærheden af øen, det, der virkelig gjorde dybt indtryk på flåden, mere end observationen af selve objektet. Marinen besluttede at betragte dette som et tophemmeligt faktum.”

Indenfor flådens cirkler var det ikke muligt at opnå nogen information om dette faktum. Alle de kilder, der blev interviewet af pressen nægtede at bekræfte eller benægte informationen. På min anmodning efterprøvede mine venner i flåden også det. De bekræftede kendsgerningerne, men det lykkedes ikke for dem at få yderligere detaljer, der omhandlede begivenheden.

UFO-OBSERVATIONEN FRA SLÆBEBÅDEN »TRIDENTE«

I et interview med pressen bekræftede admiral Gerson Macedo Soares, fra flådesekretariatet, det faktum, at en flådeofficer havde observeret en flyvende tallerken nær kysten af Espirito Santo (staten). Kapt. Pedro Moreira, public relation-officer for pressen, bekræftede ligeledes informationen. Det menes, at denne observation blev gjort ombord på flådens slæbebåd »Tridente«, og skibets kaptajn såvel som adskillige officerer og sømænd var vidner. (»Rio de Janeiro CORREIO DA MANHA« den 25. Februar 1958).

Jeg må fastslå, at jeg ikke var imponeret, da jeg læste denne information i aviserne. De, der så den første del af denne gennemgang, ved, at jeg i begyndelsen af min undersøgelse af Trinitidade-sagen havde modtaget information om en observation, hvori en af flådens slæbebåde var involveret. Dette skib var dog ifølge min kilde »Triunfo«, og begivenheden var sket den 2. januar 1958, nær Bahias kyst. Presserapporten var ikke korrekt, antog jeg.

Jeg så imidlertid blot få dage senere igen navnet »Tridente«. Denne gang viste det sig i et officielt dokument, kongressens forespørgsel fremsat af Repræsentanternes Hus (artikel 8) den 27. februar, som allerede citeret i første del af denne gennemgang. Nu gjorde det indtryk på mig. Jeg gennemgik min information, men fik de samme svar. Dog var der noget galt. Jeg var tilbøjelig til at tro, at forskellen kunne bero på en sammenblanding af navne, af mangel på en bedre forklaring. Da var det, at jeg blev forbløffet over nogle forbavsende informationer. En eller anden fortalte mig, at kaptajnen på »Tridente« havde observeret UFOen nær kysten af Espirito Santo, på den samme dag som Barauna-sagen - den 16. januar 1958. Den samme kilde bekræftede også den anden observation.

Det næste var at prøve at få flere data fra »Tridente«-observationen. Jeg erhvervede adskillige venners hjælp, og vi prøvede at få en beretning af andre UFO-observationer fra Espirito Santo kysten den dag. En af dem var heldig og fik en rapport om et lignende objekt i området. Observationen var blevet bevidnet af en læge, dr. Ezio Azevedo Fundao (kirurgisk leder på Pedro Ernesto Hospital i Rio de Janeiro), hans far, kone og to søstre. Dr. Fundao har et sommerhus på Beach Coast (Villa Velha) i Espirito Santo, en halv time fra Vitoria (hovedstaden i sta-

ten). Den nat var doktorens bil parkeret på en lille vej ved siden af huset, og blev ramt og praktisk taget ødelagt af truck. Hele familien blev vækket ved larmen, og gik udenfor for at se, hvad der sket.

Da alt igen var normalt, kl. 02,30, gjorde en af doktorens søstre de andre opmærksom på et klart objekt, som svævede over Rocky Islands omkring 2.400 fod (720 meter) fra observatørerne, og ca. 600 fod (180 meter) over jorden. Det forblev der ubevægeligt i 40 minutter. Det forsvandt til slut, da det blev dækket af tykke, lavt hængende skyer, som bevægede sig over himlen.

Objekts form var nøjagtig den samme som den UFO, der blev fotograferet over Trinidad-øen mindre end 12 timer senere. Dens sfæroide-formede krop syntes at være gennemsigtig med et hvidt lys. Ringen så ud som aluminium, der skinnede i solen. UFOens størrelse var ifølge observatørerne lig med en Convair flyvemaskines. En lysstråle blev udsendt fra dens bund, idet den lyste mod havet nedenunder. Dette søgelys var vedholdende, og bevægede sig fra side til side.

Objektet var alt for klart til at være en oplyst ballon. Eftersom natten var klar, var dets form klart aftegnet mod himlen. Det var tydeligt et fartøj af en eller anden art. Det kunne ikke være en flyvemaskine, for flyvemaskiner svæver ikke på samme sted, og det var ikke et atmosfærisk fænomen. Observatørerne hørte ingen støj, og de var væk fra al bylarm.

Ved et sammentræf, eller ej, gik lyset i Barra fyrtårn, der lå i samme egn, ud i den time UFOen blev set vende tilbage, kun 50 minutter senere. Ved et andet sammentræf *var* flådens slæbebåd »Tridente« indenfor omkring to miles afstand fra stedet samme nat. Fra skibets dæk havde kaptajnen fået øje på objektet på omtrent samme tid.

Vi talte med dr. Fundao om hans observation. Han lagde vægt på det faktum, at han ikke vidste, hvad UFOen var, men han var sikker på, at det var noget, han aldrig havde set før ... Han blev også interviewet af reporter Joao Martins, og hans rapport blev publiceret i magasinet »O CRUZEIRO« den 7. juni 1958.

DE SIDSTE OBSERVATIONER PÅ TRINIDADE-ØEN

Efter begivenhederne den 16. januar 1958 besluttede den brasilianske marine at sætte specielt fotografisk udstyr op på Trinidad. Dette kamera-projekt omfattede automatiske kameraer med tele-linser, som skulle holdes parate til at fotografere en hver UFO-tilsynkomst på ethvert tidspunkt. Teknikere, der skulle arbejde med udstyret, måtte blive på deres post dag og nat - idet hver mand blev afløst af en anden hver fjerde time.

Jeg ved ikke, om systemet arbejdede som planlagt. Men jeg blev oplyst om, at en UFO kom til syne over øen den 7. marts 1958 om dagen. En af observatørerne, en flådedoktor, prøvede at fotografere den med sit kamera - men intet kom til syne på negativerne.

UFOen blev observeret igen den 5. oktober 1958 kl. 20. Den blev beskrevet som et lysende, rundt objekt omgivet af et klart, rødt lys, idet det bevægede sig over himlen med høj fart. Det svævede over øen i omkring 4 minutter, bevægede sig så mod nordøst med enorm hastighed, og var så borte. Vagten, der så det, var så skræmt, at han glemte at varsle garnisonen, mens objektet stadig var i sigte.

Disse observationer blev ikke offentliggjort i den brasilianske presse.

UFO-OBSERVATIONERNE VED FERNANDO NORONHA-ØEN

Fernando Noronha er en anden lille klippeø i det Sydatlantiske Ocean mellem den brasilianske kyst og det afrikanske kontinent. Til forskel fra Trinidad er den placeret langs ruten for de af U.S.A. styrede missiler, der bliver affyret fra Cape Canaveral i retning mod Ascension Island. På grund af dens strategiske position blev øen for to år siden valgt som sted for en U.S.A. - styret missil- og satellit-sporingsstation. Ifølge den militære traktat mellem de to lande, blev instrumenterne sat op på øen for at spore højtgående, hurtige objekter - de styrede missiler og satellitter - og skulle betjenes af amerikansk mandskab og brasilianske teknikere, der arbejdede sammen. Så snart sporingsstationen var bygget, blev den sat i funktion sammen med det allerede eksisterende net i sporingsystemet.

For nylig ankom en af de brasilianske teknikere, der arbejdede på stationen, til Rio for at besøge sin familie. Han blev her i en uge. Han fortalte os en opsigtsvækkende historie. Han sagde, at den første UFO-observation over Fernando Noronha forekom den samme dag, stationen var begyndt sine operationer.

Et ICBM var blevet affyret fra den atlantiske missil-kæde i Florida, og efterhånden som det brølede op i stratosfæren og faldt tilbage mod jorden, var mandskabet på Fernando Noronha klar til at optage dets flugt. Pludselig blev et mål opfanget på radarskærmene. Det var raketten, og stationen begyndte at spore den. Men få sekunder senere blev en anden "raket" opfanget, idet den bevægede sig langs den samme bane. Der var noget galt. De var blevet bedt om at spore en raket, men radaren havde opfanget to raketter. En radiomeddelelse blev øjeblikkelig sendt, idet der blev bedt om en forklaring. Der var ingen forklaring, var svaret, for der var kun blevet affyret et missil. Radaroperatørerne sagde, at det andet mål også så virkelig ud, men det blev bortforklaret som en genspejling fra et inversions lag.

"Spøgelsesraketterne" fortsatte imidlertid med at være der næsten hver gang et styret missil blev sporet af stationen. Det blev snart klart, at de hurtige objekter, der forfulgte de styrede missiler, også var virkelige. De blev observeret af enhver person på Fernando Noronha. Sommetider blev der kun set et, sommetider kom de parvis og sommetider blev en hel formation, på tre eller fire observeret. Nogle af dem fulgte den raket, de sporede, gennem hele sporings-sekvensen. Men *andre* ændrede kurs og tog i en anden retning. Nogle få stoppede endog over øen. De fleste af dem var runde i formen, og deres præstationer viste klart, at de var UFO'er - ikke styrede missiler.

Foruden UFO-aktiviteten i forbindelse med missilprøverne, begyndte UFOer at vise sig over øen med næsten regelmæssige mellemrum - ”som om de patruljerede egnen”, konkluderede vor kilde. Han sagde også, at alle disse observationer blev holdt hemmelige, og at hans navn ikke kunne bruges i forbindelse med informationen, hvis den blev offentliggjort.

* * *

I skæret af informationen om UFO-aktiviteterne i området omkring Fernando Noronha, er det ikke svært at gætte, hvad de lavede over Trinitade. Det er klart, at disse UFOer er spion-fartøjer, når man tager alle de nævnte data i betragtning. De holder enhver styret missilforsøgsrække, satellit-affyringsrampe og sporingsstation over hele verden under skarp kontrol hele tiden. Da de opdagede tegn på aktivitet på Trinitade begyndte de en undersøgelse for at opdage, hvad vi lavede der. I nogen tid mistænkte de muligvis den nye base for at være noget i forbindelse med vore raket- og satellitforsøg. Så snart den tydelige fredelige karakter af de meteorologiske studier, der blev udført der, var opdaget, opgav UFOerne udforskningen - for at koncentrere sig om mere vigtige mål. Fernando Noronha er et af disse mål. UFOerne ses stadig der.

Disse konklusioner er baseret på fakta - alle de fakta, der har forbindelse med den bemærkelsesværdige sekvens af militære UFO-rapporter, der er inkluderet i dette tilbageblik. De kan acceptere eller forkaste dem. De kan dog ikke benægte det faktum, at det præsenterede bevis er mere end nok for at bevise, at UFOer er virkelige objekter. Og hvis De er en af dem, der beskylder UFO-forskere for at have skabt mysteriet om flyvende tallerkener, idet de tror på alt det, de ønsker at tro på, og idet de benægter alle andre muligheder, har jeg til Dem oberst Joao Adil de Oliveiras upartiske mening (obersten er tidligere leder af det brasilianske luftvåbens undersøgelse af disse fremmede objekter på himlen). Hvis De ikke kan imødegå denne udfordring, må De revidere Deres ideer om sagen. I et interview med pressen den 28. februar 1958 sagde han de ord, der vil blive brugt til at afslutte denne beretning. De er:

”Det er umuligt længere at benægte eksistensen af flyvende tallerkener på nuværende tidspunkt. Med hensyn til Trinitade-fotografierne ser jeg ingen grund til mistro eller til at indrømme, at fotografen ville vove at tage risikoen for en offentlig afsløring af sin svindel (hvis det var tilfældet) eller til at tro, at reporter Joao Martins - en ekspert i sagen og ansvarlig avismedarbejder - ville acceptere det fotografiske bevis til publikation uden en forudgående undersøgelse for at prøve dets ægthed. Og ’for at slå hovedet på sømmet’, udsendte marinens overkommando selv en officiel note, der bekræftede billedernes ægthed.

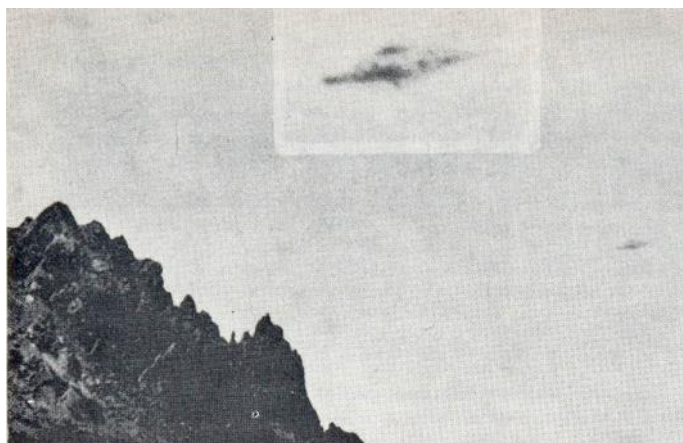
Den flyvende tallerken er ikke et spøgelse fra en anden dimension eller en mystisk drage. Den er et *faktum* bekræftet af materielle beviser. Der er tusinder af dokumenter, fotos og observationsrapporter, der demonstrerer dens eksistens. Da jeg for eksempel tog til luftvåbnets overkommando for at diskutere flyvende tal-

lerkener, indkaldte jeg ti vidner - militærpersoner (luftvåbens-officerer) og civile - til at rapportere deres bevis på tilstedeværelsen af flyvende tallerkener på himlen over Rio Grande do Sul og over Gravatai luftbase; nogle af dem havde set UFOer med det blotte øje, andre med følsomme optiske instrumenter. I mere end to timer var fænomenet synligt på himlen, idet det gjorde indtryk på den samlede kreds: officerer, ingeniører, teknikere etc.

Hvordan kan man tvivle?"

CITAT SLUT. (Rio de Janeiro O GLOBO den 28. februar 1958).

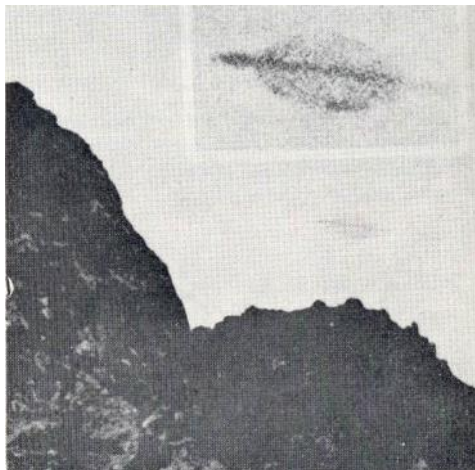
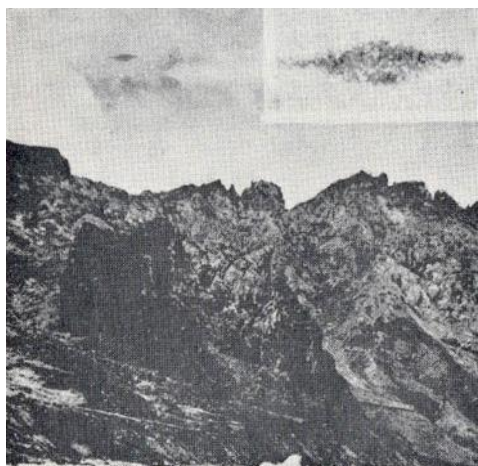
/ Mog. Borgholt.

Alle fire billeder taget af den brasilianske fotograf Almiro Barauna den 16. januar 1958 om eftermiddagen, som omtalt i beretningen.

Dette foto viser objektet, da det med lav hastighed fra havet nærmer sig øen Trinidad.

Objektet fotograferet kort efter at det drejede omkring nær Desejado Peak

Objektet fotograferet på det tidspunkt, da det var bag Galo Crest.

Objektet fotograferet, da det med stor hastighed flyver bort fra Trinidad.

